

СВОБОДА

LIBERTY

Часопись для руского народа въ Америцѣ и органъ „Руского Народного Союза“.

Рік XIV. Скрантон, Па., Четвер 5-го Липня, 1906. Число 27.

Vol. XIV. Scranton, Pa., Thursday, July 5, 1906. No. 27

Вп. Пп. секретарі Р. Н. Союза.

Пригадую вам, що кождий член є обов'язаний заплатити 25 ц. на покриті коштів Конвенції. Хто не заплатить до трьох місяців, буде виключений з членів Р. Н. Союзу. (§ 17. ст. Р. Н. С. и ухвала з VIII голов. Конвенції).

З поважанем,
С. Ядловський.

НОВИНКИ.

КАЛЕНДАР.

Липень

1	Ч.	Евсевія, Юл.
2	П.	Агриппина м.
3	С.	Рожд. Іоана Х.
4	Н.	Б. по С. Фед.
5	П.	Давида прп.
6	В.	Самсона
7	С.	Кира і Іоана

Вийшла нова книжочка „Читальні“ ч. 26 за місяць Юній 1906 п. з. „Через кордон“. Ціна 15 центів. Адреса: Czytelnia, Box 353, Scranton, Pa.

П. Михайло Бабій, бувший учитель в Мікаду, Па., організував в Клівеланді, Па. руский хор під іменем „Руский співачкий Боян“. До хору належить 50 членів. Вже невдовзі почнуть співати. Є се перше руске товариство сего рода в Клівеланді. Сподіємось, що під ум'ляю рукою п. Бабія буде гарно розвиватись.

Пишуть нам з Едмонтону, в Канаді, що дня 8-го Юнія була забава в домі Я. Б. при пиві і танцях. У него живе 25 хлопців, ну і підхмелившись посварились про одну молодичку і порізувались; 4 покалічених, а в наслідок того арешт, суди, адвокати...

„Недѣля“ доносить, що о. А. Годобая п'єсарь іменував крилошанином п'євцем...

На будову руского народного театру у Львові, в Галичині, зложили доси Русини 179,713,53 коронь.

Перше число нової української газети в Росії „Боротьба“ зараз же й сконфісковано.

В Петербурзі вийшов третій номер тижневого журналу „Український Вѣстник“ під редакцією М. Славинського. Велику участь в редакції беруть проф. М. Грушевський, проф. Д. Овсянко-Куликовський і д. О. Русов. Журнал видається мовою московскою, бо має на меті знайомити московську інтелігенцію з українським національним питанням.

Голова волинського „Общества грамотности“ д. П. Тарань одержав дозвіл видавати тижневу газету

кількома днями відбуло ся весіле чоловіка сліпого і без рук з молодого вдовою. Молодий окалічив дев'ять літ тому назад.

В Вільямсбургу, Па. в тамошнім шпиталі відбула ся цікава операція. Привезено там молодого 21 літнього хлопця, в трома ранами в серцю. Лікарі сейчас приступили до операції серця і здається, що хорий буде жити.

Перед кількома днями арештувала філадельфійська поліція Карла Канегана за те, що так страшно побив свою жінку, що она в наслідок побиттів померла. Канегана замкнено до в'язниці, де він зі страху перед карою повісив ся.

В Мускодзі, Інд. Т. арештувала поліція 97-літнього старця батька чотирьох дітей, під закидом убійства в'язничого сторожа, чого мав допустити ся перед сорока літами. Арештований відпирає ся всякої вини, мимо того що суд має свідків, що то він поповнив убійство.

В Нью Йорку вночі напав якийсь незвісний злочинець на дів, де мешкала одна родина, по тихо вступив ся до покою де спала донька тої родини і хотів її знасилувати, заложивши їй стрічок на шию. Однак пробуджена дівчина мала еще на стільки сили, що наробила крику і побудила родичів. Ті поспішили її затримати злочинця, але він вирвав ся з їх рук, перескочив через паркан і щез в сусіднім городі.

Зб'єх сторони Злучених Держав доносять про напади н'ігров на білі жінки, а в слід за тим про линчоване їх.

Перед кількома днями п'єбургський мільонер То застрелив в Нью Йорку в Родовій реставрації тамошнього архітекта Гвайта. Убийника сейчас зловила поліція і віддала в руки справедливости. Причиною убійства мало бути се, що архітект Гвайт від довшого часу переслідував жінку п'єбургського мільонера, бувшу акторку. Родина убійці одна з найбогатших родин в П'єбургі докладає всяких старань, щоб суд у вільних винуватця. Брат убійці сказав, що не пожадує на адвокатів і сорок мільонів доларів, аби лиш увільнили убійцю. Адвокати боронять його на тій підставі, що він поповнив злочин під впливом хвилевого божевілля.

Перед п'єбургським судом веде ся тепер шкандальний процес мільонера Гатре, проти його жінки о розвід. Причиною розводу має бути се, що жінка мільонера мала любовні зносини з фірманом н'ігром, про що довідав ся ошукуваний муж з анонімного листу.

Що дня приходять зв'єстки з Росії про нові розстріли, шибениці, тюрми, заслани в Сибір. В Оренбурзі батьки, матери, сестри й жінки політичних арештованих прийшли гуртом умовляти своїх рідних покинути голодовку. Вони хотіли обратувати життя дорогим для них людям, і за се їх розстріляли козаки: двоох убито, десять тяжко поранено і багато поранено легше.

А в Ризі 153 людей політичних арештованих били, били всіх і декому дали по 200 й більше, до 600 ударів.

Генераль Дубасов, кат робітників підчас революції в Москві, на котрого недавно виконано замах, збожеволів.

Голод в Росії. З нещасливої зими року 1891—92 почавши, рідкий рік обходив ся в Росії без голоду. Кожного року то в одному місяці, то в другому неурожай усе більше руйнував і так зруйнований уже добробут народу, виврав десятків тисяч жертв. Не минуло ще лиха і цього року: більш, як 20 губерній по Росії, не мають хліба, кілька десятків мільонів людей з голоду пропавають, простигаючи знеможені, вухудив руки по запомогу. І як попередніх років запомоги н'є звідки не має, бо уряд селянам не помагає, а н'є дає другим ему помагати, а самі селяне задля бідности свої не годні собі помічи.

В Київщині та на Подолі селяне збирають ся і радять ся про те, що їм робити, щоб мати кращі заробітки. Вони р'єшили, що треба вибрати страйковий комітет і ті комітети мусять визначати ціни за роботу в економіях та на заводах.

Змовляють ся, щоб за меншу ціну ніхто не мав права йти на роботу. Коли ж такої ціни не даватимуть, то страйкувати. Дбати про те, щоб не було таких, що не зважають на страйк, а йдуть

на роботу. Почнуть ся страйки мабуть на бурякових плантаціях та на заводах.

Хто виплатить російським селянам за руйнування їхнього добра козаками. Земства м'єж іншими обов'язками повинні виплачувати селянам асеккурацію за пожежі їхнього добра. Це так в звичайні часи. Але під час розрухів селянської хати почали надзвичайно часто палати. Сливеск'є, де побували карательні отряди, вони нанесли селянам страшний втрати. Щоб помстити ся їм за пожежі панських економій, начальники сих отрядів запалювали цілі села і нищили все добро. Земства звичайно не могли виплатити таких страшних втрат селянам і звернули ся до міністерства з заявою, щоб уряд сам покрывав ті збитки, які наробили його агенти. Більше п'єдесяті земств вдало ся з подобними заявами до міністерства.

Як борять ся петербурзькі робітники з чорносотенцями. Робітники невського району в Петербурзі заманили в порожню квартиру, мов до хворого товариша, лікаря Дубровина, в'єдлого чорносотенця-організатора всяких боєвих чорносотених товариств. Загрожуючи йому неминучою смертю, вони вимагали від його записки до жінки, щоб та видала посланцеві книжку, куди були записані адреси членів чорносоцн. Доктор мусів дати. Доставши сю книжку, робітники по вказаних адресам одбирають од чорносотенців револювери й накладають на них кару на користь безробітних товаришів.

Народний Банк Райхмана переніс ся від 1-ого Липня на „Фляц“ під ч. 402 С. Вашингтон'євеню кор. Ривер стріт, Скрантон, Па.

Повідомяю всіх членів братства с. Івана Хрестителя відділ 25, в Траугер, Па., що мітинг брацкнй відбуде ся 8-ого Юлія 1906 там де все. На тім мітингу має кождий член явитись під карою 1 дол., бо будемо говорити о змінах статута Союзу.

Михайло Юцак, секр.

На Боевий Фонд в Галичині зложили доси Русини замешкали:

1. в Нью Йорк, Н. Й. 216.52
2. „ П'єбург, Па. 196.45
3. „ Нортгемтон, Па. 143.85
4. „ Мікіракс, Па. 122.25
5. в Карнегі, Па. 82.50

6. Канадійці (мабуть з Вінніпег і околиць на Хлопський Фонд) 95.76
7. „ Алегені, Па. 69.45
8. „ Йонкерс, Н. Й. 51.55
9. „ Ансонія, Конн. 46.12
10. „ Едмонтон, Кан. 44.75
11. „ Мікіспорт, Па. 36.00
12. „ Скрантон, Па. 33.75
13. „ Форд Сіті, Па. 32.00
14. „ Бруклін, Н. Й. 26.00
15. „ Правиденс, Р. А. 20.35
16. „ Манор, Па. 20.00
17. „ Болтимор, Мд. 19.10
18. „ Філадельфія, Па. 19.00
19. „ Чікаго, Іл. 17.75
20. „ Мікаду, Па. 17.25
21. „ Ботлер, Па. 16.25
22. „ Дербі, Конн. 14.50
23. „ Джерсі Сіті, Н. Дж. 13.75
24. „ Лорейн, О. 12.50
25. „ Йорквил, О. 12.25
26. „ Голийок, Мас. 10.95
27. „ Елмайра Гайтс Н. Й. 10.55
28. „ Елізабет, Н. Дж. 10.00
29. „ Кенонсбург, Па. 10.00
30. „ Ембрівил, Тен. 10.00
31. „ Елм Валі, Кан. 10.00
32. „ Монсенс, Па. 10.00
33. „ Реймі, Па. 7.65
34. „ Бломфілд, Н. Дж. 5.50
35. „ Какрейн, Кан. 5.00
36. „ Монтріоль, Кан. 5.00
37. „ Савт Форк, Па. 5.00
38. „ Ст. Луїс, Мо. 5.00
39. „ Майнерсвал, Па. 5.00
40. „ Калифорнія, Па. 4.50
41. „ Стюартборн, Кан. 4.00
42. „ Ванкувер, Кан. 4.00
43. „ Білмаер, Па. 4.00
44. „ Оліфант, Па. 3.00
45. „ Глендайв, Монт. 3.00
46. „ Порт Гені, Кан. 2.50
47. „ Торонто, О. 2.20
48. „ Донмор, Па. 2.00
49. „ Принстон, Ід. 2.00
50. „ Сифтон, Канада 1.80
51. „ Гайд Парк, Мас. 1.50
52. „ Донкірк, Н. Й. 1.50
53. „ Шамокін, Па. 1.00
54. „ Гілда, Ва. 1.00
55. „ Кенмор, Кан. 1.00
56. „ Мт. Кармель, Па. 1.00
57. „ Сифтон, Кан. 1.00
58. „ Форт Ендрю, Мас. 1.00
59. „ Оксфорд Форнес, Н. Дж. 1.00
60. „ Вилксбери, Па. 1.00
61. „ С. Омага, Неб. 1.00
62. „ Гавстон, Тексас 1.00
63. „ Вестлі, Канада 0.75
64. „ Етелберт, Кан. 0.70
65. „ Роч Персі, Канада 0.50
66. „ Вінніпег, Кан. 0.50
67. „ Стонвол, Ман. 0.50
68. „ Глестон, Н. Д. 0.50
69. „ Летеліер, Кан. 0.25
70. „ Колмен, Кан. 0.25
71. „ Шандро, Кан. 0.25

108 Разом \$1675.05
Всіх грошей на Боевий Фонд в Галичині зібрано доси в Північній Америці (Спол. Державах і Канаді) враз з тим що дав „Союз“ \$1,675.05.

М. Беля.

„Патріот“.

— Подуріли, чи що, ті Українці? Де лише обернешся, то не вчуєш нічо, як „господине давайте!“ — Давайте на „Р. Н. Бурсу“, давайте на „Р. Н. Фонд“, давай на „Р. У. Партію“, давай на „Восвій Фонд“ в Галичині! А до кроти сот мільонів рогатих чортів! Щож то знова? „Давайте“, балакає тобі який небудь вітрогон, „бо ви маєтний чоловік... маєт“, каже тобі „свій сальон, свій дім... а там за морем братя“, каже ти: „кров проливають, помочи матеріальної треба їм, повиннісьте господине жертвувати пару центів...“ „Незабуваймо на вітчину“, плете тобі який небудь зайдисвіт, не забуваймо про братів, котрі борються за свою і нашу волю“. А фрас би напав на тих радикалів! Чого вони ще не повимисляють?..

Так толковав собі оден з „твердих патріотів“, по прочитанню статі п. з. „Патріоти, де ви?“ в недавнім числі „Свободи“. А що була се журба не аби яка для твердого патріота, проте усадовивсь вигідно на „софці“ в своїм офісі і бурмотів невдоволенням дальше.

— Знать бувшим чоловіком дурним як сомар, если бим на такі дурниці давав гроші. Бо і нащо? — на якусь там Україну? А що мені за користь буде в тої України або вітчизні? Нема дурних, спомогати там кого-небудь! Впрочім, хто мені в чім поміг? Живем в старім краю, то ми егзекутник остатню корову витягнув за податок, Жиди прогнали з хати за довг, біда коло чоловіка аж пицала вкруг, а чи помогла мені годі що тая вітчизна, котру мені в Америці так захвалюють? Прибувем до Америки, а що при Божій ласці прийшлося до якого такого маєточку, за що Господу мое „благодареніє“, то маю зараз моєю працею з ким ділити ся? А хто мені дав що даром? А до мого маєтку кождому вась!

— Що мій спільник, з котрим заложилисьмо салон, був дурак, бо боявся і одного келишка води доляти до „біски“, то збанкрутував..., а я відкупивши той салон сам проваджу і до днес уцтливо... та що Господь Бог, за що Му мое благодареніє, благодарю... то і до того кождому вась!

Тут „патріот“ потягнув порядно зі склянки „пильнера“, простягнувсь вигідніше на своїй „софці“ і бурмотів під носом дальше.

— Треба бути остатнім дураком, щоб голосити подібні теорії... Бо і щож мені в такої вітчизні, в котрій лише голоду і холоду чоловік зазнав?.. У мене там вітчизна, де мені ліпше, а що в Америці мені щасте всміхнулось, то тут моя вітчизна, другої не хочу і на жадні „фонди“ грошей не дам! Впрочім себто я мало „жертвовав“? За свої гроші спровадивем сьв. Євангеліє аж з Будапешту! Купивем два сьвечники на престол до місцевої церкви... І хто мені тут зьміє закидати, що я не патріот? А що тут нема вже від року сталого сьвященика, то і до того кождому вась!.. Міг остатній „поп“, котрий тут був, зараз по своїм тут прибутку не скликувати якихсь там віч і організувати „Союз“... А до того, фрас би го улапів, „ти-кав“ мені, що нарід розпокою й здираю — том го в порохі вишмарив, бо я тут бос...

І тут „твердий патріот“ знов потягнув порядно „пильнера“, закупив сьвіже, „гаванське“ сигаро, пустив кілька димів і з вдоволенням приглядався пючим Русинам, що гостились при його „барі“.

Якийсь час приглядався своїм „гостям“ мовчки, а що весняне сонце зачало сидячому патріотови допікати крізь вікно, то велів „бартиброви“ відчинити вікно, і подати собі сьвіжого „пильнера“, і холодячеським вдоволенням бурмотів:

— Ось мені вітчизна! Про другу й чути не хочу...

Коли „патріот“ кінчив остатні слова, на подвір'ї увійшла його власна свиня, а що була собі тучна і також еї „в салі пекло“, тож давши нура в болото аж по самі вука, зачалась відтак перевертати в болоті з боку на бік та з вдоволення рохтати, притакуючи своєму панови, що і вона е такої самої гадки, що еї пан, — коли наїсть ся...

А. Ховак.

Вірно робив...

Купка людей робила між густим і високим сосновим лісом на залізничній дорозі.

Сонце оперувало перерізом ліса і парило до нестями.

Дехто шуфлює пісок кидав поміж „тайзи“, дехто хитаючись немов піхаючи на ступі — „темпує“, підбиває пісок під „тайзи“ і т. д. Трошка дальше наперед оден схилений — дивить ся на „релю“, щоб рівно яла, а низше него підіймають „треку“.

Під горбом в холоді сидять — надуті „бос“, а під лоба дивлячись пильнують, щоб робота добре йшла, та від часу до часу щось моркотить під носом.

Піт заливає кождому очи, а вівшись — гризе, кусає... Той руку піднесе та щморгне рукавом по чолі і ще гірше затре очи; потім біжить до фоси, в котрій повно дощової води, вмиває очи і знов робить. Дехто

кавалком червоної хустини втираєсь — кождий обслуговуєсь чим може.

Рвались оден наперед другого та все борше та борше. Звичайно лише грінори... а була там більша часті і пристиглійших, та з Русинів щось лише два, то в більшості — Англіки.

„Огой!“ показують на одного, що дуже пер ся з цілої сили та все наперед, так що здаєсь аж іскри силляють ся з під его шуфлі, так дуже нею кидає. „А то нещасте“ відзиваєсь хтось. „Ще запалить ся чоловік! Гей чоловіче, помалу! І на завтра трохи сили лишай!“

Єму піт цюрком спливає по лиці. Він на нінащо не вважає, він вірно робить... Він боїть ся, щоб его не „сквітував“... з роботи.

Люде гійкають на него. Він трохи поволіше робить та, та — не минуло пів години — забув, що єму казали. Гроші в перевазі... З жаждою почав думати о грошах і тим скорше робити; на ніщо не вважає і — робить, із всіх сил робить...

За кождою киненою шуфлюю піску, єму стоїть долар і п'ятдесят центів... перед его очима.

„Долар п'ятдесят центів... то значить: на наші гроші е сім і пів корони. Що за сума! Незмірєнна сума... От якби жінка знала, та тоб гордувалась, що еї чоловік таку суму бере. Наш окоман більше не бере. Та що окоман! „Сендзя“ більше не має на день... Правда, що тяжко робити... о тяжко... але... Ей, то то я стану багатцем, як пороблю ту ціле літо...“

І єму перед очима розстелилось довге поле, котре він купить. І десь він вже на тім поли за плугом ходить, а коні як змій! А за ним і годинаний бузько отаманує... а жайворонки сьпівають — здаєсь розбивають ся до хмар так цюркочуть... Аж усьміхнувся сердега...

Нараз задоволено єму в ушах... „Що се?“ — питаєсь. В очах потемніло, руки его флегматично устали і він повалив ся, влучений ударом сонця на пісок, а его шуфля лїниво висунулась єму з рук... Жаль, що вже не допече шерсткому піскові...

Его відливали зимною водою і занесли до кари. Перед полуднем він відчунав, помацавсь за голову і застогнав...

І знов побачив перед очима долара і п'ятдесят, а чорна бинда поля розстелилась в далеку просторонь; а там — на кінці тої бинди, показались — ключучі жінки і діти.

— Молись за здоров'є тата...

Робітники забрались по обіді до роботи і розмавляючи неоден розказав неодну подібну пригоду. Вони робили а на тім... зійшло до вечера.

Він стогнувши лежав ціле пополудне, а по тім ще дві неділі вилежав в карі; лише мухи жалібно брєніли коло него, як нікого не було. Мабуть і муха пожалує в прикрім положеню.

Вражіння
з Westfield, Mass.

— Ну, того то уже носить, якогось сина! — подумає собі неоден з наших читачів, — не може нігде місця загріти, лип уганяє — кат зна' за чим.

Але даруйте, пов. читачі, ей Богу, даруйте! Бо то не моя в тім вина, що з нашого рідного краю до Америки так далеко, і що проїхавши такий шмат до роги, так вже до тої їзди привик, що годі ще й тепер на місці всидіти... Кортить по просто чоловіка, щоб конечно десь переїхатись. Але на сьвітї здаєсь усьому буде колись кінець, тож і моя їзда скінчить ся і то мабуть в недовзі, хоть би через се, що й мені остатніми часами щасте якось не дописує...

Послухайте! Захоче ся тобі чоловіче забавитись в літерата, то значить напишеш яку допись до нашої „Свободи“, ого небоже! то рівночасно з дописею шли такої і пошкіряний мішок де до гарбарні на свої кости... Голі очане покажуть тобі як маєш і о чім писати. Переїдеш ся де на другі „контри“, й там чекає ти еслик не гуз... то сплюгавлять тя, що й сам себе не познаєш.

Отримав я лист слідуочого змісту.

„Привіздай! Надоїла мені уже досить та Америка, най в ній подібні тобі сидять... Розумієш? Відїздаю до старого краю, дня того а того, о годині тій а тій, шифом таким а сяким. То если хочеш мене ще тут видіти, привіздай!“

Твій М. С.“

Знова нова подорож, подумав я собі — і приладивши потрібні річи, се е кілька чисел „Свободи“, пару книжок, і по двогодинній їзді „карою“ бувем уже в Вестфілд.

Містечко се невеличке, але положене в дуже гарній місцевості. Оно майже губить ся посеред трьох невідвічних дерев, котрих росте тут дуже багато, а прегарні домики можних Вестфілдчан виглядають неначе зачаровані палати з казок „Тисяч і одної ночі“. До сего додайте розцвілі бзи й живоплоти, щєбіт ріжного рода птиць, і майже на кождім ганочку тих домків з книжкою в руці молоденьку Miss...

В самім містечку рух не великий, усього дві чи три „гросерні“, щось в вісім „кенди-сторів“, два склади з ріжними фармерскими знарядями, оден з одінем, ну і щось около десяти сало-нів, бо прецінь не запер-

чите мені, що і старий, зимний Єнкі, котрих тут жие багато — хоть удає що раз від свого уродження належить до анти-алкоголічного товариства, в практиці, коли ніхто не видать, жлопне як то кажуть й сам „чудового“ Женева джину, аж му око абіліє... і опісля сьмієсь в кулак з легковірности свого бляж-ного.

Фабрик тут нема багато, дві залізних фандри, одна до виробу „мондих“, „гварантованих“ байсиклів, то знач. таких, на котрих можеш скрутити карк сля не собі, то можеш переїхати ним кому-небудь хотьби по животі — а не поламав би ся... Є тут також щось во три фабрики до „фабрикації“ батогів... з чого можна догадатись, що Вестфілдчане розуміють ся тільки на промислі, що Мопко на свинях. Майже в цілім цивілізованім сьвітї учені згідно кажуть, що кара тілесна шкідлива не тільки для двоножних, але і чотирножних божих сотворінь, тимчасом Вестфілдчане і дальше фабрикують батогів і то як чуєм, по кілька тисяч штук денно! Не дочекалиб вони і з такою їх фабрикацією.

Але що найгірше не сподобалось мені тут, то се погане жоване тютюну.

Ой жовуть, жовуть, кажу вам, той тютюн, ті Вестфілдчане, попросту заїдають ся ним як корови сїном, а як плюють! Та Бог з ними, але переходивем вулицею — так сплюли ми черевики і камизельку на животі, що щасте велике і то від Бога, що не насув ся мені тоді під руку кавалок якої бомби, бо тоді хто знає, чи не висадив бим де з половиною їх міста у воздух враз з їх проклятою „чувінг табакою“. Ось до чого моглоб довести тут люде чоловіка?.. Але най їх там!

Як переконавем ся, то найшляби ся спора жменя Русинів і тут, але щож — чи має хто на чолі написане що він Русин? Заговори до котрого, то відразу такої і на черево кладись від сьміху, як почне крутитись, та викривляти губу папляючи руско-польским жаргоном... Але „сво-йов 'дрогов“ він Поляк і баста!

Тож до часу в котрім і тут Русин з гордістю буде признаватись до свого народу, думаю ще мабуть так далеко, — як далеко малому повзаючому слимакови зрівнатись з чистої крови арабским коном.

Михайло Беля.

Дописи.

З Lower Fort Garry, Man.

Наші канадійські патріоти знов пробуджують ся і зачинають плакати над моральним упадком руского народа в Канаді (в 24 ч. ліберального органу), а навіть кажуть, що треба би скликати в сій справі віче! Не знати, чи в них на-правду відзиваєсь совість

і хочуть жаловати на гріхи і поправити декотрі блудні поповнені сьвідомо на тім народі, чи може, як звичайно, зачинають вже завчасу хорувати на передвиборчу манію і мовляв треба би з сего кінця зачати. Бо хоч до виборів ще далеко, але газда прихитовує завчасу ріжко під засів!

Здаєсь, що се друге більше правдоподібно, бо ми вже навчені з досьвіду, що звичайно перед виборами патріоти зачинають свою роботу і підсувають ся блисше до народу, під ріжним плащиком залежне від того якої краси нарід. Більше уживає... Є навіть і такі що не встидають ся тепер признати що они Русини, хоч цілий час були здалека від того народу і ніколи і нічим не причинали ся до морального піднесення сего народу; але навпаки ділати єму на шкоду, бо се була вода на їх млинок!

„Скликати віче“, каже патріот, „а і уряд не відмовить нам своєї помочи до викорінення піяньства!“ Славно! на який проект здобув ся патріот! Певно, що уряд ніколи не відмовляє робітникам своєї помочи, як поліцейских палок, арештів, стягане грошевих кар, а і других ще помочей, котрих звичайно обдаровує і ратує моральність робітника.

П. патріот, ви троха задалеко загнались в своїй фантазії! Вам треба знати, що жаден уряд не стараєсь викорінювати піяньство, але ділає впрост противно, і то не тільки австрійський але кождий другий уряд стараєсь піяньство найбільше підтримувати, бо з піяньства держава тягне дуже великі доходи. Еслиб ряд хотів, щоб люде не піячили а були тверезі, то на те він не потребував би великих заходів, але наказав би виробовувати всякі горячі напитки, котрі суть зі шкодою для людскости і справа скінчена! Але бачите того ряд ще нігде не зробив; отже і в Канаді від ряду неможна того сподіватись. Люде котрим справді лежить на серці добро свого народу старають ся сей нарід просьвіщати, закладаючи ріжні товариства, просьвітні видавництва, дають відчити на ріжних зборах, і стоять близько того народа завжди і повсюди! Але чи так дієсь у нас в Вініпегу?

Ні! у нас цілий час ви за того хлопа не хочете і чути, заєвгдга тримаєтесь від него здалека, щоб хтось з чужих, борони Боже, і вас не зачислив до Галішенс — виж прецінь інтелігент!

А наші видавництва? Змушують нас заєвгдга брехати і робити білим те що чорне як ніч. Інформують нас наперед які дописи маємо присилати до Кан. Фарм., і пр., що нам в Канаді з ласки лібералів да-бре як в раю, що аker в-дає сто бушлів пшениці т. д. і т. д. чи таким чи-

ном ми багато можемо просвіщатись? Та се вам не заваджує сьпівати „Ще не вмерла Україна“ а таку рабську газету як „Канадський Фармер“ називати єдиною українською поступовою газетою в Канаді!

Чи не єсть се образою для всього українського народу, того народу, котрий жертвує своє життя за свободу? А таке дранте хоче і тоту свободу, котру чужі люде вибороли і окупили своєю кровію доплати ногами! Каже нам кадити перед капіталістами лібералами, бо, мовляв, они наші добродії они нам Русинам дуже прихильні і т. д.

Питаюся, що ліберали дробого зробили для робучого народу? Що пустили нас до сего краю? Се брехня, бо імміграція тяглась до Канади ще за консервативного ряду, лиш не така масова як тепер, бо хтож в той час хотів зі Сполучених Держав тут іммігрувати, коли в тот час тамешний ряд сам потребував іммігрантів і роздавав красні землі ніж Канада тепер.

Що ліберальний ряд стоїть за масовою імміграцією, се більше лежить в інтересі капіталістів ніж в інтересі робучого народу. Як знаємо, многі компанії мають великі обшари своїх земель в Канаді, але они не багато варта оли будуть дармо лежати, тому доконче треба іммігрантів, щоби розкупили їх землі і в той спосіб примножили їх капітали!

Ліберали не суть жадною поступовою партією, але партією капіталістів! Они нічо не зробили в користь народу! Тут під многим виглядом гірше навіть чим в Австрії, бо в Австрії кожний хто хоче може посилати свої діти до середніх і висших шкіл безплатно, бо всі школи суть утримовані коштом держави, а тут робітник ані фармер ніколи не може дати своїх дітей до висших шкіл, бо тут висші школи лиш для багатів; они їх своїм коштом утримують (хоть і держава також в часті помагає), а ти фармеру якби хотів свого сина дати до висших шкіл, то таку таку тобі вложать, що ніколи не зможеш єї оплатити, бо 12 до 18 дол. в місяць за школу, а тепер стількиж за харч і т. п. і деж біднійший чоловік годен на се стягнутись?

Отже висше образоване навіть для середно заможних людей в Канаді впрост неможливе. Таким чином ми від просвіти відгороджені хинським муром!

Ліберали дали лиш впрост знищити, так що Канада молоденький край, а в коротці ліса буде брак, бо нема найменшої опіки над лісами зі сторони уряду!

Ліберальний ряд вправді хоче як найбільше іммігрантів, і то фармерів а не робітників, але під дуже тяжкими умовами; прим. новий іммігрант лишений собі самому і сли хоче вибрати собі землю що тягнесь ти-

сячу миль, то мусять сам оплачувати всі кошти їзди, і в першій році зараз стягають з него податок ґрунтовий, хоть він немає ще і на цента доходу. До того ряд не стараєсь о жадну (вже не говорю безпроцентну) позичку, але хочби о позичку на малий процент в ратах на довшу оплату; як се робили інші держави, котрі потребували іммігранта на землю! Тут такий сьвіжий кольтоніст зараз в початках упав в безодню капіталістичних хитрунів і ціле жите працює не для себе але для багатів. Для него лишаєсь лиш глупа надія: „Е, потому на другий рік буде добре!“ І так аж до гробу зводить его надія, але не дочекаєсь здійснення єї, бо капіталіст не дасть ему підняти ся в гору.

Здаєсь, а троха відступив від річи; тут головноросходить ся о викорінене пиянства! Отже я пане патріот, сли буде віче, подаю також свій проект: Постарайтесь о як найбільше руских детективів і полісменів, бо ті рідні знають в котрім місці найбільше брата болять, то в таке місце і цілюють. Постарайтесь і то енергичновзятись до сего, щоб кожного середно образованого чоловіка вислати з Вінніпегу до Бритиш Колумбії, або до Каліфорнії, або сли же і там не повірять, то ужити всяких можливих способів, і захвалити ім планету Марс щоби лише конечно з Вінніпегу виїхали, бо сли їх не буде то скорше буде можна „просвіщати“ наш нарід.

I. Кунь.

3 Нью-Йорку, Н. Й.

Московфільське братство ім. Ів. Наумовича дало собі виробити статут „літературною“, се єсть московфільською мовою. Декотрі члени братства протестували проти сего, але більшість їх переголосувала.

Бувший редактор „Правди“ продає попер...

Братство сьв. Андреа буде мати бал і театральне представлене 8-го Септембра 1906, вь ческій Соколовни на 71 улиці. Будуть грати „Американський Шляхтич“.

Бр. „Запороска Січ“ буде мати також бал і театр 15-го Септембра.

Той сам.

Зь Лемківщини.

У нас в Лемківщині вже два тижні як дощ падає кожного дня. Минулого тижня в Четвер, Пятницю і Суботу були великі зливи, так що лави і мости позабирало. Бялхнарка, Ганчова, Усте Руске дальше на вєхдъ Ждыня, Лугъ, Гладышів, Регетів, Смерековець и другі села потерпіли вдов тої зливи. Воды зь тыхъ сѣлъ Горлицкого повѣту зливають ся вь одну рѣку пѣдъ Горлицѣ, Бѣчѣ, Ясло. Ся рѣка выступила зь своихъ береговъ и позавизвала коло себе всѣ ровнины; наробила шкоды на тысячѣ а тысячѣ. Збѣжа озимий и я-

рину позмулювало. Коло дестиларнѣ вь Загорянахъ була купа бочокъ на нафту, и всьо поплыло зь водою пѣдъ Ясло. Рахують, що бѣльше якъ два тысячѣ бочокъ поплыло зь водою.

Вь однімъ селѣ мѣжъ Ясломъ а Фриштакомъ пѣдчасъ великой тучѣ ишло 13 людеи дорогою и хотѣли укрити ся пѣдъ дерево, но на нещасте грѣмъ ударивъ и поразило всѣхъ, що тамъ укrywались. Богато вже неразъ було такихъ випадковъ и повинна бути зь того наука, щоби вь бурю пѣдъ дерева не крывлись, але люде на се не звертають уваги.

Сего року картоплѣ дешевѣ по 30 и 40 гелерѣвъ чверть (бушель), и збѣже не дороге. Дай Боже ще дочекати ся и бѣльше такого року. Овочевѣ дерева не много тягарѣвъ понесуть сего року, бо майже всьо посарчить ся.

Картоплѣ зь другого ще не окопаний, майже ничъ, бо черезъ два тижнѣ неперерывнз слота.

Ровдѣле, 11 Юнія, 1906.

A. Пыжъ.

Промова українського хлопського посла в Державній Думі в Петербурзі.

„Панове! Всі ви знаєте наше хлопське жите з книжок і оповідань... Прийшов я тут, щоб розказати вам о наших намірах, стремліннях і надіях... Поведу вас в темні кути мужицького життя, звідкіля і прийшов я до вас. Як вибрали мене до Думи, спитав я виборців: Братя! Що говорити мені в Думі? Чого домагати ся від неї? Відповіли: Іди в Думу, іди до царя і скажи: нам, хлопам не мож жити без землі. А говори так, аби всі, що там будуть, добре і кріпко то знали... Нехай дають землю, а як не дадуть науки, то і з землі для нас хісна ніякого... Земля наша ялова, а ми не зуміємо на ній господарити. Нас стати лиш на то, що Бога о урожай просимо, але, або не уміємо просити, або він не хоче нам помогти. Так сказали мені хлопи. Добре. Почали питать агронома. Слушно, — каже, — братя, учить ся вам треба. Не зумієте коло рілі ходити... Любий пане! Землі нам бракує... Вапа правда... Томуж то і не родить; ви єї вижовили. — Що нам робити? — Помогти в ніякий спосіб вам не можу... Ні спосіб ви средств не маю... Як то нема? Тільки літ платимо драчки а средств нема! — Спитайте земських. — Питаємо... — Всьо на школи пішло. Які там школи? Шпіхліри, кажемо, є, але шкіл ніхто не бачив... Хто завідку нашим грошем?... Земські власники, шляхта... Таж вони засідають в губерніяльному земстві. А чомуж то наших нема? Вибрали ми одного нашого Литвинова; губернатор не затвердив. Пока-

заво ся, що Литвинов зложив з поліціантом, не на руку йому. Поліціант шепнув слово шандарови, шандар начальника повіту, а сей губернаторови. Так і не затвердили. Так то у нас усе бува. Я об тому у Думі поговорю... Такі то порядки... Самі хочемо дбати о себе, шляхти нам не треба... Питаю хлопів: що хочете ще сказати? Відказують: Іди до Думи і, як буде треба, умри за нас. Жебраком жив ти в нами, борони нас від кривди... От я вже і в Петербурзі... З ріжних сторін чую те пер, ти, брате, не дуже „теє“... Яке „теє“, питаю. А от що: розженуть вапу братію... Панове! Не вірте тому... Скажіть ім, що того не буде... Не знають вони, що Дума значить для хлопського люду... Як жида очікували месії, так очікують хлопи Думи в надії на всякі добродійства. Дума то наша воля, наша сила, наша честь. Як? розігнати єї? Того не зробити! Але як би то показало ся, знаючи хлопську душу, скажу вам! Історія не знає еще такого вибуху хлопського гніву, як буде у нас, наколи зроблять замах на представителів мужицтва.

Знаю, много є таких, що скажуть цареві: „Роспни Думу і осудять єї... Але деж Пилат? Хто підійме ся тої ролі! Наколи і хто на се згодить ся, то мусять обмити руки не в звичайній воді, але в людській крові. Ні, того бути не може. Єще одну сторону життя хочу вам тут показати. Говорю о попах. Обдирають нас. Уродиш ся, плати, занедужав, плати, хочеш оженити ся, плати. Умре брат, сестра, дитина, жінка — знова плати... Ходять по хатах і всьо вабирають: муки йому дай, дай се, те, а всьо йому мало. Кажуть, що то за нашу глупоту. І знова питає: в який спосіб маємо помудрійшати? Шкіл нема. Як то нема? А школи реальні, гімназії, університети? То не для нас... У порога кожної гімназії сторожить пес і харчить на хлопську дитину. А звідки хлоп візьме гроший на оплачене і утримане дитини? Таж прецінь без кубана і там не можна...

От ми хлопи, і думаємо, а чи би так держава не помогла? Може, а чи не скоче? Що? Не скоче? А хто нашу кров проливав в Манджурії, хто наші міліони утопив в Манджурії? На то гроші від нас брали, а на школи дати не можуть? Ні, жадаємо і мусять нам дати.

Оттак воно. Скажу вам, що жадаємо горожанської свободи, жадаємо прав. Тепер всюди шляхта, шляхта має право... Не треба шляхти, всі однакі. Ми хлопи поговоримо о тім, і нас почують“.

Лист Г. В. Плеханова, проводира рос. соц. демократів, до робітників:

„Товариші-робітники! Пишу до вас у такий мо-

мент, що важнішого за його ще не було в житті нашого краю за останній час. Уряд під приводом міністра Горемикіна не згодив ся ні на одно вимагання Державної Думи. Він не дає амністії тим людям, яких він зве злочинцями, за те, що вони бороли ся за волю, не дає землі тому селянству, яке сам же призвів до тяжкого життя в убогості.

Що ж нам робити? Ви повинні не зробити таких помилок, через які стала ся б велика шкода, який може навіть не можна було б пособити. Не пиймайте ся в сітку провокаторів! Сила уряду щодня меншає, бо що день, то народ наш усе дужче впевняєть ся, що нічого не діждеть ся від ряду, опріче все нових та нових утисків. Уряд це бачить і хоче викликати вас на бій, поки він дужчий за вас. Не пиймайте ся в сітку провокаторів, не зважайте ся промовами щирих, але нерозумних людей, що готові зараз же закликати вас до зброї. Взяти ся до зброї тепер — це значить немилуче програти справу.

Але це ще не все. Наш уряд, що організує чорносотенні погроми і гнітить кожен плян вільної думки, не забороняє як найгостріше критикувати Державну Думу. Як ви думаєте, через віщо він так робить? Через те, що хоче вашу працю повернути на користь реакції. Д. Горемикін собі каже:

— Революціонери нападають на Державну Думу, — це дуже добре тепер, як Думі доведеть ся замахати ся з нами через те, що ми не задовольнили її вимаганнів. Що більше втратить Дума повагу в народу, то менше буде народ її піддержувати і тоді легше буде затулити її рота, а як треба буде, то й зовсім її розігнати. А революціонерів я втихомирю потім кулеметами.

Товариші-робітники, ви неодмінно повинні не дати Д. Горемикіну зробити так, як він хоче. Не зражайте ся тим, що в Думі верх узали партії буржуазії. Не через те ненавидить Думу Д. Горемикін, що в її пе-

Лікарі вірять в него

По шпиталях і в приватній практиці, в Америці і за границею, визначні лікарі уживають

Д-ра Ріхтера Котвичного Пейн Експелеру

ли средство на Руматизм, Гостецъ, Невралгію, Болі грудий і членів.

„Я уживав Дра Ріхтера Котвичного Пейн Експелеру в мойй практиці. Совістно могу сказати, що сей лік втираий приносив значну полєкшу в мучоурным руматизм, гістни і невралгіи.“

J. M. Thompson, M. D.
386 Clinton St., Brooklyn, N. Y.

Приготований під наглядом лікарів згідно з астріи німєцкой законом.
У всѣхъ аптекъ по 25 і 50 центів.

F. AD. RICHTER & CO.

215 Pearl St., New York.

ревагу має буржуазія, а через те, що буржуазія, якої в Думі найбільше, вимагає волі всім і землі хліборобам. Не проти буржуазії виступив Д. Горемикін, а проти всього народу. У всь народ мусить однодушно піддержати Думу. Всяке вагання в цьому випадкові було б не достойне нашого народу. Щоб добре бороти ся за соціалізм, треба політичної волі. А щоб була в нас політична воля, мусимо не допустити реакційну партію зробити так, як їй хочеть ся.

Горе буде вам, горе буде всьому краєві, як що ви не звернете на це всю вашу увагу.

Щиро вам відданий

Г. Плеханов.

Осторога Русинам в Сполучених Державах.

Минувшого тижня втік з Вінніпегу, полишавши тут много довгів, царославний батюшка, Ярослав Сичинський.

Зачуваємо, що поїхав до Пітсбург, Пенсилвенія. Нашим обовязком єсть повідомити наших братів Русинів в Спол. Державах, аби мали ся на бачности. Сей батюшка дуже масненько говорить і обдурив тут наших Русинів більше як на тисяч доларів, позичаючи гроші будім то на церков.

Русини з Вінніпегу,

Ман., Канада.

— „СВОБОДА“ посилала гроші до всьхъ частей сьвіта по той самой цѣнѣ, що всякій чужій агентъ. Грошѣ доходить до краю за 12 днѣвъ. Чого волочиться по чужихъ, коли свои могутъ васъ такъ само обслужити. Адресуйте: SVOBODA,

Box 353, Scranton, Pa.

Читайте, що каже Др̃ Ландесъ:

Я маю найбільшу практику вь Сполученихъ Державахъ, Канадѣ, Мексики и Полудневой Америцѣ.

Черезъ 20 лѣтъ я лѣчивъ Але сли можешъ бути вылѣченый, а тебе вылѣчу. Лѣчу лишъ нушнѣ. Що небудь тобѣ долаєє скажи або напиши менѣ. Але и вылѣчу ихъ. Хоробы мѣхура и почокъ. Хоробы крови и шєоры. Утрата памяти. Утрата мужеской силы. Утрата животности. Лѣчу безъ боли, не вадєржую водѣ працѣ.

Що року лѣчу тысячѣ людеи. Роблю сотки операцій що мѣсяця. Вылѣчу тя дома, сли не можешъ прійти до мене.

Памятай: Порада особиста або листовна даромъ.

Сли еси хорый зайди або напиши до J109
DR. LEONARD LANDES,
140 E. 22nd St., New York, N. Y.

„SVOBODA“ (LIBERTY)

THE RUTHENIAN WEEKLY
published every Thursday
at 200 Linden Str., Scranton, Pa.

JNO. J. ARDAN,
Publisher and Editor.

Terms: Two dollars a year.

Established 1893

Advertising rates furnished
on application.

Entered as second-class matter July 16
1903 at the post office at Scranton, Pa.
under the Act of Congress of March 3,
1879.

„Свобода“

виписується для руского народа в
Америці в орган „Р. Н. Союзу“,
виходить щотижня в Четверг
в кошту:

В Америці на 12 місяців... \$1.00
До старого краю на 12 місяців \$2.00
В Америці на 6 місяців... \$1.00

Галичане можуть замовити „Свободу“
через Книгарню Шевченка ул. Театраль-
на ч. 1, Львів, а російські Українці
через Книгарню „Кієвскої Старини“
Бессабурска 14, Київ.

Оплачувати газету треба все-
гда з гори.

Гроші треба посылати вь реджістрова-
нних листів, або через експресовий, або
чекотний money order (моні ордер). Мо-
ney order, то є карточку, котру достанете
вдв почтара або агента на експресових
офісах, пошлати намі, бо без того ми не
можемо грошей достати.

Адреса:

„SVOBODA“

Box 353,

SCRANTON, PA.

Хто хоче, щоби его адресь змі-
няв, нусить подати намі, крім
нового, також свій старий адресь.

Девята Головна Кон- венція „Руского На- родного Союзу“.

Конвенція „Союзу“ пі-
сля програми мала поча-
тись 25-го минулого місяця,
але делегати і урядники
стали з'їждитись вже 24-го,
в Неділю. На стаціях же-
лізничих вітали їх місцеві
комітетові і розміщували
по хатах.

В Понеділок рано відбу-
лось Богослуження в церкві
св. Івана Хрестителя. Від-
правлено Службу Божу за
здоровле живих, опісля
панахиду за умерших чле-
нів „Союзу“, а що делега-
ти з дальших околиць, о-
собливо від Питсбурга, за-
для лихого получения желі-
зничого не годні були ра-
но насіти — відложено
перше засідане Конвенції
до пополудня.

Не будем на сїм місци
описувати докладно цілого
перебігу Конвенції, бо про-
токол засідань конвенцій-
них, який починаємо дру-
ковати в „Свободі“ і який
опісля буде розісланий в
формі брошурок поодиноким
братствам „Союзу“, дасть
ім вірний образ кон-
венційних нарад. Тут за-
значимо лише важніші по-
станови Конвенції і пода-
мо загальну характеристи-
ку того руско-американь-
ского „союму“.

Отже передовсім треба
вказати, що майже всі
делегати, які брали участь
в сій Конвенції були люде
свідомі, розумні, люде се-
ріозні, що прийшли на

Конвенцію не для своїх
личних амбіцій або бала-
мут, але для того, аби най-
ліпше, після свого розуміння,
причинитись до розвою
своєї організації. На сій
Конвенції бачили ми також
більше число як коли не-
будь людей, яких, завдяки
їх праці над собою, треба
звати справді інтелігентни-
ми і поступовими. Тому і
не дивно, що не було ще
Конвенції „Союзу“ за ці-
лий час его існування, ко-
тра би велась так серйозно,
розважно і спокійно, та мо-
гла похвалитись так дале-
косяглими результатами.
Вправді величезна часть
заслуги за се спадає на
предсідателя Конвенції о.
Стефановича з Питсбурга,
однак як о. Стефанович
слухно при замиканю Кон-
венції завважав, ніякий
предсідатель не був би в си-
лі перевести Конвенцію в
так гарнім порядку, есліб
самі зібрані не були ему в
тім помагали.

Послідна Конвенція „Со-
юзу“ замінна еще й тим,
що відбулась дуже скром-
но, без непотрібних а коп-
товних парад, музик, обідів,
балів і т. п. Делегати і у-
рядники „Союзу“ вважали,
що ліпше час і гроші втра-
чені на такі витребеньки
ужити для добра „Союзу“,
як на пусту формалістику
та малповане других.

Ми сказали, що девята
головна Конвенція „Сою-
за“ ухвалила много дуже
важних річий і оно справді
так є.

Вмісто дотеперішної ста-
лої місячної вкладки по 70
центів, ухвалено розмет.

Посмертне „Союзу“ під-
несено з 600, вглядно 900,
на 1000 долларів, при чім
дано можливість біднішим
та самотним записуватись
на пів посмертного, се є
на 500 долларів.

Всякі запомоги в разі
каліцтва і т. п. також від-
повідно підвищено.

Утворено при „Р. Н. Со-
юзі“ сталий Народний Фонд,
фонд бідних і резервовий.

В наслідок збільшеня
праці головного секретара,
додано ему помічника, що
має носити офіціальну на-
зву „писаря“.

Поставлено виразно сор-
муловані жаданя до органу
„Рус. Народного Союзу“
„Свободи“ і управильнено
правні відносини між орга-
нізацією а сею часописею.

На Боевий Фонд в Гали-
чині ухвалив „Союз“ з сво-
єї каси \$100.00.

Рішено приймати до „Со-
юзу“ також канадійських
Русинів.

Ухвалено видавати ка-
лендар „Союзу“, якого ці-
на не перевищала би 25
центів, а редакцією его має
занятись о. духовний „Со-
юзу“.

За офіціальну правопись
„Свободи“ і „Союзу“ при-
нято, без одного голосу су-
противленя правопись, якої
уживають у всіх українь-
ских школах, книжках і ча-
сописях, себто правопись
фонетичну.

Крім сего прийнято ще
много инцих не менше
важних ухвал, але навіть
вже з того короткого зі-

ставленя повисших поста-
нов кожний може переко-
натись, що послідна Кон-
венція „Союзу“ була кон-
венцією реорганізаційною,
Конвенцією, що поставила
„Союз“ на тривких основах і
запевнила ему будучність.
Еслиж до сего додати,
що всі ті ухвали Конвен-
ції передискутувала і при-
няла в дуже короткім часі,
бо в протягу 4 днів (так
довго тревали офіціальні
засіданя) — то ще ліпше
зрозуміємо заслуги учасни-
ків послідної Конвенції.

Уряд якому поручено
дальше ведене справ „Со-
юзу“ є слідуєчий:

Стеф. Макар з Мікіспорт,
Па. о. духовний „Союзу“;
К. Кирчів з Джерві Ситі.
Н. Дж., предсідатель;
Іван Парияк з Тервил,
Конн., заступник;

Семан Ядловский з Джер-
ви Ситі, Н. Дж., голов. се-
кретар;

Денис Лабовский з Оли-
фант, Па., писар;

Алексій Шаршонь з Ша-
мокин, Па., касієр.

Радні: Теодозий Талпаш,
Шамокін, Па.; Лев Моніта,
Лансфорд, Па.; Михайло
Веля, Голійок, Масс.; Матій
Семенюк, Сейр, Па.; Ан-
дрій Овсак, Травгер, Па.;
Ф. Поливка, Гейзелтон, Па.
Контрольна комісія: о.
Лев Левицкий, Майнер-
вил, Па. і пп. Осип Стет-
кевич з Шамокин, Па. та
Стефан Калакука з Джерві
Ситі, Н. Дж.

На памятку девятої го-
ловної Конвенції „Союзу“
дали всі єї учасники від-
фотографувати ся.

Споре число телеграм і
листів надісланих на Кон-
венцію свідчить також про
заінтересоване членів до-
лею „Союзу“.

Тепер коли „Союз“ всту-
пив на нову дорогу остає є-
ще одна важка праця для его
членів, а се старатись, що-
би у нїм згуртовати усіх
свідомих Русинів амери-
каньских і в сей спосіб ство-
рити тут сильну руску ор-
ганізацію, котра би була
славою і гордощами замор-
ської України.

Справозданє з IX Головної Конвенції Р. Н. Союзу, відбувшої ся в Скрентон, Па. на днях 25—29 Юнія, 1906 р.

ДЕНЬ ПЕРШИЙ (25 Юнія).

О 9-їй годині рано відправив місцевий парох о.
Яцкович торжественне Богослуження в церкві св. Й.
Хрестителя.

По Богослуженю оо. Дмитрів, Струтинський і Ле-
віцкий відправили Панахиду за помершими членами
Союзу, відтак о. Яцкович в імени парохії скрентонь-
ської привітав промовою всіх присутних делегатів і
побажав ім як найліпшого успіху в нарадах над до-
бром Союзу.

Із церкви удали ся всі делегати до салі під цер-
квою, де мала відбутись Конвенція.

Предсідатель Союзу п. К. Кирчів розпустив всіх
делегатів до 2-їй години по полудни, з тої гречини,
що много делегати з дальших сторін ще не прибули
на Конвенцію.

О. 2-їй год. по обіді голов. предсідатель Союзу п.
К. Кирчів вітворив Конвенцію, горячою промовою
привітав всіх делегатів і покликав на предсідателя
Конвенції о. Н. Стефановича і двох заступників пп.
А. Овсака і Л. Монігу. Опісля вибрано двох секретарів
для веденя протоколу а се пп. Ст. Калакуку і Т.
Лабовского.

На внесене о. Дмитрова і о. Левицкого було ухва-
лено, що лише головний уряд, делегати і редактор
органу Союзу, „Свободи“ мають право бути присутни-
ми на Конвенції.

Внесене п. Лабовского, щоби і заступник головн.
предсідателя, п. С. Митренко міг бути присутним на
Конвенції, не прийнято.

Вибрано 3 членовий комітет для провіреня повно-
властий всіх делегатів. До комітету сего увійшли: о.
Н. Струтинський, Т. Талпаш і Г. Онушак.

Вибрано виборчу комісію із 5 членів, котра має
поставити кандидатів на урядників Союзу. До сеї ко-
місії були вибрані: оо. Н. Дмитрів, Ст. Макар, Ник.
Струтинський, пп. Ів. Парияк, Мих. Веля.

Вибрано комісію із 3-х членів для сконтрольованя
всіх книг Союзу і рахунків касових. До сеї комісії
були вибрані: о. Л. Левицкий, п. О. Стеткевич і п. Д.
Мерена.

Вибрано 3-членовий комітет для перечитаня і по-
правленя нових статутів, оброблених п. С. Ядловским,
щоб опісля ті справлені статуты могли бути пере-
читані цілій Конвенції і кожний параграф більшістю го-
лосів прийнятий або відкинений. До сеї комісії були
вибрані: Теодозий Лабовский, Стефан Радко і Мих.
Поляк.

На внесене о. Дмитрова вибрано ще 5-членовий
комітет для означеня чого Союз має вимагати від сво-
го органу на будуче і для означеня о скілько дотепері-
шний орган Союзу „Свобода“ відповідав своїм за-
дачам. До сего комітету були вибрані: оо. Дмитрів,
Макар, Струтинський, пп. Стеткевич, Веля.

Вибрано 2-ох репортерів, котрі мають подавати до
англійских газет про те, що було раджено на Конвен-
ції, і обяснити ім, що то є Руский Народний Союз.
За репортерів були вибрані одноголосно: о. Дмитрів
і Ів. Ардан, редактор „Свободи“.

Слідувало відчитане імен делегатів і урядників.
Присутні на Конвенції були слідуєчі:

Від. 1. О. Стеткевич 2 голоси, Т. Талпаш 1 голос,
„ 2. Ю. Хомяк 1 г.
„ 3. Т. Лабовский 1 г., Ю. Хиліак 1 гол., А. Гав-
риляк 1 г.
„ 4. Ст. Калакука 2 гол.
„ 5. М. Гук 2 г.
„ 6. К. Поступак 1 г., Дм. Капітула 1 голос.
„ 7. Г. Телен 1 г.
„ 8. К. Горбаль 2 г.
„ 9. Ст. Радко 2 г.
„ 10. Т. Криницький 1 г.
„ 11. А. Вавельский 1 г., як виділовий 1 г.
„ 12. Дм. Котелець 1 г.
„ 13. Ів. Полянський 2 г., Л. Моніта 1 г.
„ 14. М. Турок 2 г.
„ 15. Ф. Шавинський 2 г.
„ 16. П. Феш 1 г.
„ 17. М. Юшак 1 г.
„ 18. М. Ядловский 1 г.
„ 19. Ал. Круликовский 1 г.
„ 20. П. Хорват 2 г.
„ 21. Мих. Корінь 2 г.
„ 22. Григ. Дитиняк 2 г.
„ 23. А. Овсак 2 г.
„ 24. Гавр. Онушак 2 г., Н. Олекса 1 г.
„ 25. Ів. Сопчик 1 г.
„ 26. Ст. Милан 2 г.
„ 27. Ст. Мельник 2 г.
„ 28. Мих. Югас 2 г.
„ 29. Теод. Глява 1 г.
„ 30. Ал. Хованець 2 г.
„ 31. Мих. Поляк 1 г.
„ 32. Анд. Канюк 2 г.
„ 33. о. Ст. Макар 2 г.
„ 34. Теод. Лукачик 2 г.
„ 35. М. Веля 1 г.
„ 36. о. Н. Стефанович 3 г.
„ 37. Ант. Астриб 2 г.
„ 38. П. Каршиевич 2 г., заст. від. 111, 1 гол.
„ 39. Дем. Мерена 1 г.
„ 40. Вас. Цап 2 г.
„ 41. Анд. Цінгель 2 г.
„ 42. Еміль Ватраль 2 г.
„ 43. С. Баль 2 г.
„ 44. о. Н. Струтинський 1 г.
„ 45. Ів. Лазорчик 1 г.
„ 46. Г. Павук 2 г.
„ 47. Мих. Келичав 1 г.
„ 48. Ник. Галайда 1 г.
„ 49. о. Л. Левицкий 1 г., Мих. Котляр 1 г.
„ 50. Іван Кіч 2 г.
„ 51. Іван Федан 1 г.
„ 52. Ф. Поливка 2 г.
„ 53. Фил. Кавалко 1 г.
„ 54. Ю. Крайківский 1 г.
„ 55. Ал. Хованець 1 г.
„ 56. Ів. Ваган 2 г.
„ 57. Мих. Чегінь 1 г.
„ 58. А. Суранович 1 г.
„ 59. Ник. Ваверчак 2 г.
„ 60. Мат. Семенюк 1 г.
„ 61. Ант. Шеремета 1 г.
„ 62. васт. С. Ядловский 1 г.
„ 63. П. Середницький 1 г.
„ 64. Ів. Варга 1 г.
„ 65. васт. С. Ядловский 1 г.
„ 66. Г. Мрикало 1 г.
„ 67. о. Нест. Дмитрів.
Предсідатель К. Кирчів 1 г.
Секретар С. Ядловский 1 г.
Касієр А. Шаршонь 1 г.
Виділовий А. Семаницкий 1 г.
„ К. Кубан 1 г.
„ Ів. Парияк 1 г.
„ Ів. Сенько 1 г.
Контрольна комісія:
о. А. Уліцкий 1 г.
Мих. Турковский 1 г.
Ів. Воргач 1 г.

З повисшого показало ся, що всіх делегатів було
72 а урядників 10, разом 82 людей в 120 голосами.
Абсолютна більшість 61 голосів.

По перечитаню спису делегатів і урядників була
15 минут перерва, підчас котрої верифікаційний комі-
тет переглянув повновласти всіх делегатів.

Справозданє вер. комітету
Комітет заявив, що 3 делегатів, іменно: Іван Ба-
ган, Алекс. Круликовский і Петро Феш, не мають по-
вновластий.

По короткій дискусії Конвенція прийняла їх за
правних делегатів.

На внесене о. Струтинського ухвалено, щоб пе-
ред слід. Конвенцією були розіслані бланкети (дру-
ки) для повновластий делегатів, бо теперішні писані
повновласти не зовсім докладні.

Вер. комітет поручає, щоб на слідуєчий Конвен-

ції уряд конвенційний заняв ся верифікованем повновластий делегатів.

Предсідатель Конвенції подає слідуочу увагу:

Понеже ся Конвенція має зреорганізувати Союз для того протокол Конвенції мусить бути докладно писаний, щоб міг бути друкований, і за те секретарам Конвенції повинна назначити ся платня.

Конвенція ухвалила секретарам конвенційним по \$10.00 за їх труд.

Ухвалено, що Конвенція буде провадити ся від год. 8—12 рано і від 2—6 вечером.

Дальше подав предсідатель конв. слідуочі правила:

1. Если котрий делегат або урядник не появлять ся на Конвенції точно о означеній годині без важної причини, буде караний на \$1.00.

2. Котрий делегат або урядник прийшов би п'яний на засідання Конвенції, тратить право забирая голосу на час засідання і диету.

3. Коли говорять делегат, не можна ему переривати.

4. В бесіді не можна оскорбляти другого на чести.

5. Хто не послухає ушмінення до третого разу, втратить голос і право до диети.

Наступило читане телеграмів і листу від редактора „Гайдамаків“.

Замкнено засідане до другого дня.

(Дальше буде).

Телеграми, котрі надіслані на IX. Гол. Конвенцію „Союза“.

ANSONIA, CONN.

1. Поважні Делегати і Отці духовні! Радьте над добром Руского Народного Союзу і поставте го на високий ступінь, чого вам від серця желаю. Щастя Боже. — Іван Боршівич.

2. Я серцем з Вами, Панове Урядники і Делегати Руского Народного Союзу; радьте на добро американської Русі. — Теодор Ціркот.

CARNEGIE, PA.

1. Честь Вам! „Свобода“ до Питсбурга; фонетка в „Свободі“ і урядованю. — З. Говда.

2. Слава Делегатам, котрі ухвалить рівне, справедливе право для всіх членів. — Уряд від. 83.

3. Привіт чесним Делегатам. Бодай кроком вперед по дорозі справедливості і просвіти.

За Руску Читальню, Гавронський.

CHICAGO, ILL.

1. Радьте праві сини Русі на поступ, добро і славу народа.

Тов. Русинів, Читальня Соломійчука.

CLEVELAND, O.

1. Братайте ся, катан в руки не дайте ся. На предсідателя по ружаю чесного Дмитра Капітулу. Михайло Бабій.

DERBY, CONN.

1. Радьте на добро Союзу; зміняйте стару систему платинчу, звиробіть таку, аби Союз виростав не лише в членів, але і матеріально. Я духом з Вами. — Олександр Горбаль.

HOMESTEAD, PA.

1. Делегатам IX Конвенції шле сердечний привіт і жєлає найліпшого успіху — Андрій Гєла.

JERSEY CITY, N. J.

1. Честь Вам, Панове Делегати і Урядники Руского Народного Союзу! Радьте для добра і слави руского народа і для слави нашої невеликої Русі України. Союзомі многа літа. — Андрій Сандович.

2. Панове Делегати і Урядники на IX головній Конвенції Руского Народного Союзу, сьміло вперед для добра Союзу і американської Русі. Триратне слава! Я духом з Вами. Діонісій Голод.

JOHNSTOWN, PA.

1. Не допустіть Панове Делегати, аби фальшиві патріоти бунтували против інтересів Союзу і органу „Свободи“. Привіт всім. о. М. В. Балой.

KINGSTON, N. Y.

1. Із глибини серця засилаю Вам, Панове Делегати Р. Н. С. многа літа. — о. Тимкевич.

McADOO, PA.

1. Слава і честь оо. Духовним і Делегатам IX Конвенції. Працюйте для блага американської Русі. Юлія Капітула.

2. Слава Делегатам IX Конвенції. Поборіть врагов. Поручаємо Вам господина Д. Капітулу.

Церковна Рада.

3. Гура, Панове Делегати! Працюйте враз для американської молоді Русі.

McAdoo Borough Treas.

MT. CARMEL, PA.

1. Чи хто в світі таке чув, щоб Русь побідила?

Теодор Хомяк.

NORTHAMPTON, PA.

1. Панове Делегати! З'єдинім ся до честної і розумної праці.

Йос. Геренда.

PHILADELPHIA, PA.

1. IX Конвенції жєлаєм мудро і здорово вести організацію Союз. Сьміло берім ся до просвіти і поступу, бо лиш тим зможем взнєсти прапор України.

Читальня „Просвіти“.

2. Нехай IX Конвенція вийде на користь і славу Руского Народного Союзу і цілої американської Русі України.

Члени Товариства „Любов“.

3. Сердечний привіт славной Конвенції Союзу. Ще не вмерла Україна і най во віки не умре в братском союзі з державною Русією. — „Свєтъ“.

PITTSBURG, PA.

1. Іскренний привіт Борцям за Русь-Україну. На славу Русі, а на погибель ворогам і на страх їморикам. — Прокопий, Гамак.

2. Слава і честь, що радите над добром народа. Великий поклон і кріпкое ура! На многа літа Просьвітителям, Борцям за руску справу. — Секула, Бодак.

3. Сердечний привіт і поздоровлене Борцям за Русь-Україну. Т. Хорошак.

4. Засилає привіт щирий і добру раду: пришліть орган до на IX головній Конвенції Руского Народного Союзу, сьміло вперед для добра Союзу і американської Русі. Триратне слава! Я духом з Вами. Діонісій Голод.

5. Най живіть нам Патріоти, Союз процвітає, слава, честь Тим, що о го ся старають.

І. Петришин, Рейда.

6. Боріте ся, побороете, Вам Бог помагає; най Вас сила най Вас воля

і правда еднає. Многа літа засилаю для Вас, Патріоти, що працюєте щиро для народа із свої охоти. — Бостюн.

YONKERS, N. Y.

1. Привіт Делегатам Р. Н. С. 3 Богом вперед поступайте, і о добро Союзу дбайте, ворогам ся не піддайте за правду і волю, хруням не піддайте ся. — Р. Телєп

2. Панове Делегати! Радьте на славу американської Русі, а також не забувайте з радю заняті ся над о. Тимкевичем о їх скорше вьздоровленє; зробіте вигоду нашій парафії в Йонкерс, а слава буде всім. — С. Й. Оленяч.

Американським виселенцям

з нагоди IX. Конвенції „Руського Народного Союзу“ на д. 25 Червня.

Родимці!

На вашу IX. конвенцію славного товариства „Руський Народний Союз“ засилаємо сердечний привіт від редакції „Гайдамаків“. Вістка о IX. конвенції відбила ся радісним чутєм в старім краю, в тій нашій спільній колесці вітчини, а сей привіт най буде хоч слабеньким відгомном тої утіхи, що Ви безупинно організуєте ся до праці над відродженем великого, русько-українського народу.

Честь і слава Сьвітлій Управі товариства, честь і слава секретарям і всім членам, що заходили ся коло его ровною, честь і слава всім учасникам конвенції, що з'їдуть ся промшляти та радити над скріпленем товариства і другими народними ділами.

Родимці! Ваші братя ту тіплять ся, що Ви прийшовши на вільну землю Вашингтона, йдете за взором більше просьвічених народів, та організуєте товариства і компанії не лише просьвітні але також економічні. Ваші братя тіплять ся, що Ви там на вільній землі прийшли до сьвідомости, що Русини спосібні не лише до ціпа, гралів і лопати, але спосібні рівно добре також до вської роботи, на якій основує ся культурний та економічний розвій і взагалі цілє житє можного народу.

Ваш „Руський Народний Союз“, Ваші Читальні і „Братства Патріотів“, Ваші торговлі і всі другі підприємства, або як Ви звете „бизнеси“, Ваш змагаючий ся добробут, се сьвідощтво, що русько-український нарід, се старий культурний нарід, що він талановитий, спосібний до найбільших діл, а тільки тяжкі обставини зробили се, що у свої власній хаті він став наймитом, став темним, зневіреним у власні сили, попирахом рабом.

Безперечно — старі пороки рабства, пітєми, пінянства, негідливості і браку віри у свої сили, брак амбіції до висших стремлєнь, всі ті жаби, якими налили тіло і душу наших виселєнців в ляпкий і москоський неволі, вони певно в часі переїзду через океан не розмogli і не відстали у всіх наших виселєнців; хорих на ті педури треба довгий час лічити, але ми певні, відчуваємо се духом, що учасники IX. конвенції в нинішню переломову хвилю, в ту ювілейну добу, коли формує ся будучність цілого народу, що всі вони зложать торжественний обіт, стати борцями, апостолами з поганими пороками, зложать торжественну присягу, стати апостолами просьвіти, тверезості, опадности і стануть організаторами-піонірами вських економічних підприємств — а при тім всім — сьвічами ідеї відродження і віри в красшу будучність нашого „Сюна“, сьвічами привязаня і непохитної віри, що ми самі без нічийї помочи своїм трудом его відбудуємо, що в більшій блеску і славі ніж за князів, королів і гетьманів.

В тій думці і в тій вірі, кличемо ще раз:

Честь і слава борцям апостольського народу, честь і слава тєслам-піонірам, що на другій півкулі земній приготавляють матеріал до основ великої Русі-України!

За редакцію „Гайдамаків“

М. Петрицький.

Лист із Старого краю.

Політика нового міністерства.

Від коли в Австрії настало нове, півпарламентарне міністерство Бека, від тоді про виборчу реформу так якби й не чути. Бек, правда, обіцав Полякам прийняти без застережень проєкт Гогенльогє, про який вже писано в „Свободі“, але правительство висунуло на перший плян бюджет і тепер парламент тратить час на перемелюваню булжету, а справа виборчої реформи жде собі, зіпхнена на дальший плян.

Чи виборча реформа таки буде переведена в сій каденції, не знати. Правда, цісар на двірським прийнятю сказав до посла Крамаржа, що нові вибори мусять у же відбутися на підставі нової ординації, з чого деякі політики вносять, що жєли-б парламент не мав часу на виборчу реформу, то вона буде переведена дорогою цісарського розпорядження, але цісарське слово...

Найновіші вісти доносять, що парламент буде радити до кінця липня, а потім збереть ся з початком вересня й буде радити до 12. грудня, значить, ще був би час ухвалити виборчу реформу. Але все те ще невевні звістки, а певне лиш те, що та славна виборча реформа, яка народила і в Австрії і поза Австрією стільки шуму, чим більше до здійснення, тим більше стрічає трудностей і зводиться ся ні на що. Тепер вона вже має такий вигляд, що нам, Русинам, нема чого навіть побивати ся за тим, аби вона була переведена так, як уложив її Гогенльогє, бо, як уже було виказано в „Свободі“, така виборча реформа віддала би нас тільки ще більше під панованє польської шляхти і „демократичних“ польських шовіністів.

Австрійська соціальна демократія

загрозила була свого часу, що коли правительство буде зволікати з виборчою реформою, то вона примусить його генеральним страйком прискорити ту справу. А тепер справді настала така хвиля, що треба би виконати ту погрозу, бо правительство, як показано висше, махнуло поки-що рукою на виборчу реформу. І соціальна демократія загрозила вже найперше тридневим страйком у Відні, а коли-б і се не помогло, то тоді генеральним страйком в цілій Австрії. Тепер скликають ся наради й роблять ся приготаваня до тої акції.

Тільки як то все йде поволенськи! Вже два тижні, як правительство показало,

що йому на виборчій реформі не залежить, а тут ще тільки радять, коли тимчасом уже в перших днях свого правління повинен був уряд почути силу моголистї дохонї робітника. А доки вкрадьт, доки порішати, то й час мине. Гей, як би так держава аж тоді збирало військї й організувала армію, як їй уже видала війну, то тоби дістала від свого ворога!... А соціальна демократія думає як-раз побідити ворога такою тактикою.

Нове правительство й Русини.

Доносючи про утворенє кабінету Бека, я вже тоді вазначив, що від правительства, в яким дві міністерські теки мають два Поляки, тай до того один із них, гр. Дзєдушицький, що був презесом польсько-шляхотського комітету для виборчих розбїв у Галичині, а відтак презесом „Кола польського“, — що від такого правительства, кажу, Русинам нема чого доброго сподівати ся та що в нас іде не до ліпшого, а до гіршого. Се потвердив і сам Бек у своїй програмовій промові. Бек хвалив ся, що його кабінет парламентарний і тому повинен злучити до спільної праці всі великі народи і великі партії (т. е. Німців, Чехів і Поляків), згадав про потребу згоди між Німцями й Чехами, але про инші, угнетені народи й особливо про польсько-руську справу навіть не писнув. Давнійші міністри ратували ся бодай брехнею хоч дещо обіцували Русинам, — звичайно казали, що „справедливї домаганя Русинів будуть узгладнені“, — а Бек навіть не захотів збрехати і промовчав про руську справу, так як би Русинів в Австрії зовсім не було або як би вони жили в таких гараздах, що вже їм нічого більше не треба.

Очевидно, що і з обіцянок тамтих міністрів також не було ніякої потїхи, але становище Бека вказує нам ясно, що Австрія не хоче нас знати і віддає нас зовсім в руки польської шляхти. І коли ми не хочемо в тих руках загинати, то мусимо також перестати знати Австрію й числити ся з нею.

20. червня, 1906 р.

М. Л.

На Боевий Фонд в Галичині

зложили:

1) За руки ред. „Свободи“:

- 1) 3 Форт Ендрюс, Мас. Панько Мода 1 дол.
- 2) 3 Оксфорд Форнес, Н. Дж. Михайл Стилю 1 дол.
- 3) 3 Майнерсвил, Па. о Лев Левицький для національно демократичної партії 5 дол.
- 4) 3 Нью-Йорку, П. Й. По 25 центів Стефан Чесник, М. Станько, І. Матейко, М. Кочаньська; разом 1 дол.
- 5) В Форд Ситі, Па. дня 20-го мая зібрав п. Семан Баль на хрестинах у п. Н. Цєплого слідуочі жертви: по 1 дол. Андрій Бобак, Николай Цєплий і Осиф Цєплий; по 50 цнт.: Макс. Петрунчак, Андрій Смоленя і Осиф Цєплий; по 25 цнт.: Станіслав Корнасьевич,

Семан Баль і Юрко Цєплий. Разом \$5.25. — Дня 3-го червня зібрав п. С. Баль на хрестинах у п. П. Грицька слідуочі жертви: 75 цнт. Янк. Періг; по 50 цнт.: М. Панчишин, А. Бобак, М. Гирча; по 25 цнт.: С. Баль, М. Гутман, П. Грицьк, М. Чарнецький, М. Грицьк; 20 цнт.: В. Рудавський. Разом \$3.70. — П. Семан Баль жертвував від себе \$3.05 і зложив разом в ред. „Свободи“ \$12.00.

3 попереднім 540.30

Редакція „Свободи“, Svoboda, Box 353, Scranton, Pa.

ЯК В РОСІИ СТЯГАЮТЬ ПОДАТКИ.

„Віржевія Ведомості“ подали опис страшних сцен, які діяли ся в селі Посини, лутинського повіта, у вітебській губернії. Посинь село бідне, люде не мають з чого жити, а тимчасом надійшов час платити податки. „Нема грошей і зараз не будуть“ — відповідали Посиняне чиновникам. Нічо не помогли погрози, селяне не годні були роздобути грошей. Нараз в селі заграли військові трубки, загуділи бубни. Посиняне нарід темний, газет не читають, отже гадали, що то заграничний неприятель напав на село. Але несподівано пересьвідчили ся, що то не Німці, лиш свої. Передовсім сипнули ся правдиві московські слова з жаданєм грошей, а коли громада признала себе за невивплатну і заявила, що грошей нема, посипали ся пощочини, засвітали батюги й нагаї. Салдати почали бити молодіж і старців, дітей і жєнщини. Роздали ся зойки в Посини... „Будуть гроші? Розумієте! як нема грошей, війська нема за що удержати. Нашим обовязком... дістати гроші... З хребтів ваших добудемо „гроші!“ Однак хлопські хребти не перемінили ся таки в копальні золота. Посиняне кинули хати і все майно на поталу судьби і втікли до лісів з жінками і дітьми. Але драгони кинули ся за ними. Як колись в Сполучених Державах полювали на не вільників утікачів з хортами, так драгони глядають тепер Посинян при помочи трєсованих собак, а коли їх найдуть, знущають ся над ними по звьїрєски.

Повідомляю

всіх членів братства „св. Архистратига Михайла“ відділ 41, в Манор, Па. що мітинг відбуде ся в першу Неділю по 12-ім сего місяця, під карюю 1 дол.

Будем говорити о змінї статутів Союзу.

Теодор Глива, секретарь, Box 265, Manor, Pa.

Варом браться, машин, вбєзак, хоругви, уніформы. Цїнами і гроши вислає дорожє.

Можете писати до нас по руски, словенськи або польськи.

R. H. MORGAN, 43 N. Main St., Shenandoah, Pa.

СПРАВЫ „СОЮЗА“.

Головний Уряд „Р. Н. С.“ на роки 1904—1906.

Головний } **БОНСТ. КИРЧОВЬ,**
председатель } 140 Essex Str.
 } Jersey City, N. J.
Головний } **С. ЯДЛОВСКИЙ**
секретарь } Box 76,
 } Jersey City, N. J.
Головний } **АЛЕК. ПАРШОНЬ,**
казієрь } 524 Pine & Franklin St.
 } Shamokin, Pa.

Ихъ вступники:

Член-председатель.....С. Митренко
OLYPHANT, PA.

Заст. секретаря.....Иос. Кузьмичий
BALTIMORE, Md.

Заст. касієра.....А. Яковичъ
MC ADAM, PA.

Радий:

А. Валеский.....St. Louis, Mo.
А. Семанский.....Trauger, Pa.
Б. Кобань.....Olyphant, Pa.
А. Сорока.....Plymouth, Pa.
Иванъ Парилья.....Terryville, Conn.
Ив. Сенько.....Jessup, Pa.

Ихъ вступники:

Ив. Поспанко.....Mc Adoo, Pa.
Ник. Домбровский.....Elenor, Pa.

Контрольная комиссия:

О. А. Умидий.....Ansonia, Conn.
Мик. Турковский.....McKees Rocks, Pa.
Ив. Воргачъ.....Mt. Carmel, Pa.

Головний організаторъ:

о. Н. Подгорний Box 543, South Fork, Pa.

Вступайте до Союза!

„Союзъ“ — однокла руско народна організація въ Америкѣ.

Принимаетъ членовъ вѣдѣ 1 року до 45 лѣтъ житя.

Вступне послѣ лѣтъ.

Мѣсячне вѣдѣ 25 до 70 центовъ на мѣсяць.

СОЮЗЪ ПЛАТИТЬ:

Посмертне за мужа \$600.00,
Посмертне за жѣнѣ \$300.00,
Посмертне за дѣти вѣдѣ 15.00 до \$300.00.

Въ разѣ утраты: а) обохъ очей вѣдѣ 600.00,
б) одной руки або ноги \$200.00,
в) одного ока \$100.00.

Смѣ отецъ родинѣ въ шпитали божевѣльныхъ, Союзъ платитъ що року родинѣ \$100.00.

Хто хоче вступити до Союза, муситъ вписатись такожѣ до братства, яке належитъ до Союза.

Важне для П. Н. Секретарѣвъ Р. Н. Союза.

Повѣдомляю разѣ на все, що вѣ грошѣ належачи до касы Р. Н. Союза посылае ся такъ: на money-order-ахъ або чекахъ выпи-суетъ ся имя Alex Sharshon, Shamokin, Pa. Дальше такъ выписанный money-order або чекъ не посылае ся до Голо-в. Касієра, аме вразѣ въ выказами до Голов. Секретаря. Головний секретарь опослѣ водосылае ихъ до Голов. Касієра.

С. Ядловский,
Голов. Секретарь.

Рухъ въ вѣдѣлахъ Р. Н. С.

Братство

св. Андрея в Лорейн, Огайо, буде приня-мать до Братства новыхъ членѣвъ за поло-вину вступного в мѣсяцѣ Юнѣ и Юлію с.р. Кто еще не належитъ до Братства то най приступитъ тепер, пока час, бо шукто не знае де кого бѣда чекае.

Намѣ мѣтинѣ вѣдѣвають ся по пер-шымъ в першу недѣлю о другій годивѣ по полудни в Гали на 104 Charl St.

А. Русенко, секретарь.

Братство

св. Володимира в Нью-Йорку вѣдѣ 108 „Р. Н. Союза“ примаетъ черезъ два мѣсяцѣ — Червень и Липень — новыхъ членѣвъ безъ вступного.

Дорогі Братя Русини! Кто же в насъ, в Нью-Йорку не належитъ до жадного братства, нехай приѣде до насъ а ми примѣмо його якъ рідного брата. Оплата не велика — 35 центѣвъ мѣсячно, та за ті гроші дистанте, кожній, если захочу-те 5 долларѣвъ що тижня запомага і до-ктора. Братя Русини! не жалуйте тѣхъ пару центѣвъ на мѣсяцѣ, бо якъ чоловікъ здоров і робить, то значить для него тѣхъ „пару центѣвъ“ Тажъ не вѣдѣвае бо-гато шде на дурниці, а ніхто не може знати, що его чекае. Тож не кажіть, дорогі брата, „що же маю час“ і не відкладайте се на пізніше, а вступайте заразъ численно до Братства і „Союза“. В ед-ности сила! Мѣтинѣ вѣдѣвають ся ко-жого мѣсяца передъ першимъ в субботу, на Евеню А. під числомъ 46 в Гармонѣ Гали, межѣ 3 а 4 улицями в Нью-Йорку.

О. Довганюк, предс.
Я. Корнацъ, секр.
А. Ширимета, касієр.

Братство

св. Арх. Михаила, Р. Н. — Союза вѣдѣ 105 в Wilmington, Del. буде примѣмать новыхъ членѣвъ в Юнѣ и Юлію сего року безъ вступного. Мѣтинѣ вѣдѣвають ся в Гали на улицѣ 7-й під числомъ 823. Слѣдуючій мѣтинѣ вѣдѣбуде ся для 5-го Юлія о 7 і пів год. веч. Просимо всѣхъ, кто не належитъ до братства прийти на наш мѣтинѣ.

Максимъ Кокичъ, предс.
Мик. Вовний, секр.

Де е?

Хто хоче шукати своихъ кра-нѣвъ черезъ нашу газету, муситъ заплатити 25 центѣвъ за кожде ого-лошене напередѣ.

Андрій Ковалекъ, що посилавъ черезъ мене до краю гроші для своѣхъ жени. Жена ему умерла і гроші вернули ся. Тому прошу Андрія Ковалека, аби при-шлов до мене або менѣ написав і гроші або відобравъ собі назадъ або пославъ дру-гому до краю.

Joe Popivchak 25-27
Iselin, Pa. Indiana Co.

Петро Шведакъ, пошукъ своего брата Івана Шведака Профира в повіта Гус-тинского, села Крегульця. Уже рік в Канаді. Хотѣо знав о нѣм, або він сам, зволить повѣдомити на адрес:

Петро Шведакъ,
397 Sutherland ave., Winnipeg, Man., Can.

Андрухъ Іуръ в села Вікна, повіт Ска-лат, мѣсяцѣ 4 роки якъ виѣхавъ до краю до Америки. Хотѣо о нѣмъ знав, а може він самъ читае „Свободу“, то зволить подати менѣ свою адресу:

Тимко Коцюбинский,
28 Catharine, St. Philadelphia, Pa.

Іванъ Кузій, родомъ в Фащівки, повіт Скалат. Передъ десятима роками виѣхавъ до Канади, а якъ теперъ довідую ся, має знаходити ся в околици Чикаго. Хотѣо о нѣмъ знав, або він самъ, нехай пришле свою адресу до:

Тимко Коцюбинский,
28 Catharine, St. Philadelphia, Pa.

Олена Ладюкъ, моя жена, в Туривки, повіт Скалат. Чотири мѣсяцѣ назадъ я (еї мужъ) виѣхавъ до Старого краю а еї лишивъ в Нью-Йорку. Теперъ приѣхавъ назадъ до Америки і не маю еї адресѣ. Хотѣо о нѣмъ знав, або она сама, нехай зголосить ся до:

Іванъ Ладюкъ,
28 Catharine St. Philadelphia, Pa.

Петро Кацаба, мій швагер, родомъ в Полян, повіт Короско. Передъ двома роками перебувавъ в Desloge, Mo., потімъ відѣхавъ не знаю де. Бго можъ легко пізнати, бо немае доброї мови. Хотѣо о нѣмъ знав, або він самъ, най буде ла-скавий, написати на адресу:

Seman Sysak,
P. O. Box 8. Desloge, Mo.

Товариство Братчикѣвъ.

Редакція „Свободы“ одержала для на-писъ тѣхъ слѣдуюче писмо:

Братчики сегого житя!

Хто не хоче женитись і хто не хоче клопоту супружества, а на старші літа хотѣо би, забезпечити собі тихе і спо-койне житє, нехай вступае в товариство Братчикѣвъ Ми запрашамъ всѣхъ Братѣвъ Християн і тихъ, котрі суть жонаті, що не можуть а своїми жєнами жити а дру-гихъ жен не потребують. Такі жонаті такожъ можуть вступити в товариство Братчикѣвъ. В мѣсяцѣ „Листопадѣ“ буде о-голошена „біла рада“. На тую раду вѣдѣ-дуть ся усѣ братчики; на „білій радѣ“ мають уградити деби ліпше поставити „кіпѣ“ Братчикѣвъ чи тут в Канаді, чи в Сполученихъ Державахъ. На тое дѣло записуєть кілька фармъ землі, щобѣ було де братчикамъ жити і учитись до даль-шихъ літъ житя. О статутахъ Товариства Братчикѣвъ буде описано в рекомендаціі. Отже просимъ вѣзати на увагу: хто має щирѣ і любовне серце до бѣднѣ Матерѣ Украйни-Руси і хто е правдивимъ сыномъ тої чорної та висушеної в рѣжнихъ мукъ та нечестяхъ — нещасної Матерѣ — не-хай спїшитъ в помѣчъ братчикамъ в роу-момъ і ділани. Прошу зголошуватись на адресу:

William Coffson,
40 Magnus ave., Winnipeg, Man. Canada.

На продаж.

Добра фарма, що обнимає лѣса і ви-робленого поля 25 акрів. На фармѣ е ха-та, стодола, кінѣ і всѣ апарати госпо-дарскі. Фарма засїяна і засаджена. Ку-пити можна дуже тано. Моргічъ дасть властитель. Голоситись на адрес:

Stephen Dziadyk 25-27
135 Main Str. Derby, Conn.

Надѣслане.

Зѣ Passaic, N. J.

Въ 18-омъ числѣ (май 31) газеты „Правда“ появила ся статья: „Лже учителя и ученики разбѣшаки-мор-дерцы“ съ подписомъ „Кор-респондентъ“. Еслибъ сія статья на правдѣ основала-ся, то я бы билъ перси свои и каляся; но зачѣмъ то все, что о мнѣ писати благоизволилъ безъименный „Корреспондентъ“, лжа, или по народному „брехня“ и такъ должность моя бо-ронити честь свою.

„Правда“ приняла его статью дословно, прото (если не вступила во бан-ду противъ мене дѣйствую-щую?) также сообщитъ отвѣтъ мой дословно. — То правда, что „почтеннымъ читателямъ еще во живої памяти тѣхъ смутныхъ подѣѣ (такъ!) изъ исторіи пасса-йской Руси“, котры набра-ли „Корреспондентъ“ по газетѣхъ, въ пасквилѣхъ, на большую славу „любви христіанской“, для просвѣ-щенія народа и его мораль-наго воздвиженія!! — По-ложитъ руку вашу, на грудь вашу „любви христіанской“ преполненный „Корреспон-дентъ“, и скажитъ предъ Богомъ и предъ народомъ нашимъ, котораго мораль-ность Вы вашими поноси-тельными дописами, злоб-ными клеветами подкопыва-ете, котрыхъ Вы на раз-доръ, ссоры, клеветы, нена-висть публично научиваете. То есть-ли христіанская любовь? Такіе дописы про-свѣщаютъ-ли народъ истин-нымъ просвѣщеніемъ? — Вы христіанскаго духа че-ловѣкъ, то есть корреспон-дентъ? — Якое евангеліе научаетъ Васъ, чтобѣ Вы сего чловѣка, хотѣи бы и не былъ священникомъ, ко-торый уже спряталъ ся Вамъ съ очей, еще и те-перь пренаслѣдовали, чер-нили, ругали, когда онъ претерпѣлъ свое наказаніе? Вы пишете что: „онъ (Мол-чаіи) непрестанно на про-повѣди вмѣсто слова Божя-го чернили и плюгавили отдѣлившихся вѣрниковъ, вмѣсто любви христіанской училъ своихъ вѣрниковъ дѣволской вражды и нена-висти противъ другихъ? Пана корреспондентъ, Вы первой классы фарисей! Вы во ненависти вашей умочили перо ваше въ желчь и ядъ, пишучи ста-тью противъ о. Молчанія, противъ того о. М., кото-рому предъ пару седмица-ми Вы самъ спѣвали „мно-гая лѣта“ тогда, когда во-вашей церкви, противъ ко-торой онъ, якъ вы жадуе-тесь, на столько выступ-лялъ, торжественно посвя-щался той крестикъ, кото-рый онъ отъ своихъ пару друзей (?) пассаискихъ, во-память прото споманулъ, чтобъ и народъ видѣлъ, что-суть за люди тотѣ, котры

его такъ просвѣщаютъ!? Фарисейство якое лемъ гнушное можетъ быти! Вы пишете что про о. Молча-ній роспался приходъ пас-сайскій на двое: Я такъ слышалъ отъ честныхъ и достовѣрныхъ людей, что непокой уже предъ о. М. зачался, онъ уже на гото-вое раздвоеніе пришолъ, а Вы въ томъ смутномъ раз-двоенію не меншую ро-лю играли, якъ Пилать при осужденіи Спасителя, хо-тяи и руки свои умывалъ отъ крови Его, и умываетъ и сего часу, — что я по ва-шимъ статьямъ и паскви-ламъ вѣрити должень.

Теперь пойдемъ далѣе. Ваша исвѣстная христіан-ская любовь, не насытила ся съ тѣмъ, что Вы про-тивъ о. Молчанія выступи-ли, по случаю, который-вамъ, якъ бы учрежденно, якъ бы то на ордеръ при-былъ изъ любви христіан-ской, и мене добрѣ набити благоизволили! Вы пишете, что я „обнялъ“ парохію Пассаикъ (но было Вамъ и то додати, что на великое прошеніе вѣрниковъ, и на позваніе епископа), и такъ лестите мнѣ: Но и сей новый приходникъ, — (т. е. я, Ираней Яницкій, покор-нѣйшій слуга и рабъ все просвѣщающаго и христіан-скою любовію дышущаго „Корреспондента“) — ма-лымъ чѣмъ разнитъ отъ попередняго... О, du lieber Augustin!... Уже дотеперѣ-шное его поведеніе (отъ трехъ мѣсяцѣвъ) не очень лестно о немъ говорить. Позвольте мнѣ, найпокор-нѣйшему вашему рабу о-проситися Васъ, отъ кого получили Вы власть, кто позвалъ Васъ на то, чтобѣ Вы такъ безъочливо (unver-сchaemt) окидивали болотомъ-каждаго, кто не былъ счаст-ливъ приобрѣсти себѣ ва-шу высокую наклонность? Вы можно слышали уже пословицу: Шевче остани при копытѣ?

Теперь прошу почтен-ныхъ читателей судити, чѣмъ я призвалъ на себе страшный гнѣвъ „Коррес-пондента“ „Правды“, но и его любовь христіанскую. Онъ то пишетъ: „перше (тѣхъ дурницахъ еще и больше будетъ) не лестно о немъ говорить то, что не прійшолъ дати визиту сво-ему брату по стану“ — свя-щеннику при новой парох-ии. Отвѣтъ: Я пришолъ во Пассаикъ въ такой часъ, коли каждый священникъ совѣмъ занятый: Я дол-женъ былъ свой парохіаль-ный домъ исправить дати, чтобѣ притулялъ семейство мое, я ходилъ по коллектѣ въ обширной парохіи моей днемъ-ночами, выповѣдалъ вѣрниковъ до 1500 душъ, и... и разсмотривался, гдѣ бы можно обернутися о дру-жество... а я правду и-мѣлъ; тотъ вышше спомя-нутый крестикъ, который я, про обстоятельства не смѣлъ торжественно побла-гословити, (въ прочемъ та-кую малую и приватную рѣчь торжествовати очень смѣшно!). По противна

церковъ, врагъ о. Молчанія

праздественно посвящала его! („Люби христіанской“ преполненный корреспон-дентъ о пару седмицѣ о-пять очернилъ о. Молчанія.) Прощу ся? т. е. христіан-ская любовь? Гдѣ ту Консе-квенція? (фарисейство якое лемъ гнушное можетъ бы-ти). А чтобѣ мои прихожа-не былибъ мнѣ заказали посѣтити содруга моего на нумеръ три, то смѣшная, дурная ложъ! А что съ тѣмъ я понижилъ былъ свой „духовный станъ“? Кор-респондентъ, Вы можете быти что иное хотѣли на-бавити... Корреспондентъ пишетъ далѣе о мене: „Другій поводъ“ его не меньше тактовный и дасть о немъ горше не лестное свидѣтельство“... далѣе пи-шетъ, что я во Spring Val-ley, N. Y. былъ паску свя-тити, хотѣи моихъ парохі-анъ не есть тамъ больше, якъ 3—4 фамиліи, прочіи же принадлежать къ парохіи корреспондента, — что для покоя народъ былъ за-кликалъ неутральнаго свя-щенника съ другого плей-зу, съ Bayonne City, — что противъ „доброму намѣ-ренію простаго наро-да а съ вѣрниками помѣ-шалъ покой, и на зачудо-ванье всѣхъ я тамъ явил-ся, и пишетъ „тутъ и ры-крылась лукавая хитрость непростого функционе-ра“... „Понятно на такую „штуку“ здобытись, то тре-ба дуже вытертаго чела“... Каждое слово бетарство, галганство, „дѣволская“ злоба... Вы пана коррес-пондентъ: безъхарактерный, безстыдный, безъочливый корреспондентъ, которому не перомъ но кнутомъ для псовъ, пристойно бы было отповѣсти. Я стою на той степени образованности, ха-рактера, достоинства, чтобъ такая ума, котора до сѣхъ поръ каждого грызла, чтобъ такого злобнаго чловѣка нападеніе не прикоснуло ся мене; мое чело чистое — не осквернилъ его паскви-лами, клеветами, — я могу гдѣ нибудъ, съ поднятымъ челою явитися, мнѣ не надо скрыватись подъ безъ-именность; а отъ такихъ людей якъ Вы, котры че-резъ свою цѣлюю жизнь лемъ очерняли, оклеветали каждого, котры безстыдно сягають во честь ближнихъ своихъ, обученіе, настав-леніе пріяти мнѣ стыдно былобы. Плейзъ „Spring Valley“ принадлежитъ и къ моей парохіи, а пованный былъ къ нимъ народомъ и Епископомъ N. Y., а ихъ выповѣдалъ и съ должно-сти пошолъ благословити паску ихъ — и буду. Не грѣхъ-ли то до неба вопѣ-ющій ваше бунтованье, по-бужданье тѣхъ парохіанъ, чтобѣ они отлучились отъ своей старой церкви, и при-ключились къ новой? Кто робить бунтъ между на-шимъ народомъ, не таки-ли, яко Вы пишете „роз-бѣшаки“, котры свое пе-ро, не на поученіе народа, но циганствами, лжами, брехнями, на ссоры упо-требляютъ? — Пана кор-респондентъ безстыдно о-

что я на русскимъ „вин-тари“ не хочу моихъ парохіанъ, ани за \$100 похова-ти. Якое то кладбище (цинтаръ)? Не старая цер-ковъ купила-ли то? — но предводителя, котры по раздѣленію пришли до но-вой церкви, взяли съ собо-ю и кладбище, ибо на ихъ имена записанное было и зачартерованное есть и се-го дня, и есть ихъ ясно-стію; якъ можетъ называти ся русскимъ цинтаремъ? Якъ могутъ ховатися при-хожане старой парохіи въ цинтаръ тотъ, который они купили, но отъ нихъ хи-тростію отнятый былъ, и который властитель и про-дати могутъ? Препишѣтъ его напередъ на церковь старую и новую, и тогда станется русскимъ. А Вы прото осмѣляетесь мой ха-рактеръ, мою личность пу-блично поругати? Къ чему надо бы было факта пред-нести, но не брехня одна-го неспокойнаго муна. Зна-ете Вы пана „Корреспон-дентъ“ что то за птица по-татуйка (удодъ, или смер-дячий туютокъ, футокъ)? Она то между птицами, что Вы между дописователями „Правды“. Вы сами пише-те, что я лемъ „отъ трехъ мѣсяцѣвъ“ дѣйствую въ при-ходѣ моемъ, а однакожъ мнѣ приписуете все плохое, что во Пассаикъ станется и сталося. Вы дурный, вамъ столько не оставила роз-судку злоба ваша и ваша христіанская спеціальная любовь, что доброе подъ короткимъ часомъ дается испортити (пожуги), а злое направить не мѣсяца, но долги лѣта треба. Та Вы мнѣ приписуете, что нѣко-торы пьютъ, что распутства случилися? Та Вы мене дѣлаете отвѣтнымъ за все? То безсовѣстность, нечестіе, это есть научованіе народа нашего, якъ Вы пишете, на „дѣволскую вражду и ненависть противъ дру-гихъ“, противъ мене, нова-го священника, чтобѣ вѣр-никовъ моихъ бунтовати и превлечи къ новому прихо-ду, и зничити старую цер-ковъ. Но то не удасть ся Вамъ! Я вѣрую и вижу, что парохіане мои и на да-лѣе будутъ подпорovati евою церковь, и помогутъ мнѣ во моей работѣ, чтобѣ вы спасти. Отворѣтъ св. писмо, а тамъ найдете (Исусъ сынъ Сираховъ; 28, 15): Шепотника и двоязыч-ника подобаетъ класти: многихъ бо мирныхъ погу-бѣша.

Корреспондентъ нечи-слилъ 5 криминальны пре-ступленія, и такъ воздыха-етъ изъ христіанской лю-бви: „Вотъ плоды науки лжеучителей при старой парохіи“... О Вы фарисей первой степени! Сколько учениковъ имѣлъ Исусъ? Правда-ли 12, а изъ тѣхъ однакожѣ Петро оттаился трижды, Юда же запродалъ Его на смерть; Исусъ Спа-ситель былъ и Богъ... а я, который тысячей учениковъ имѣю, я бѣдный, грѣшный, слабый чловѣкъ, могу от-повѣдати за случай злый, который станется, подѣ ча-сомъ моего тримѣсячнаго

дійствованія? А що же Вам до вѣрниківъ старой парохіи, що псуете, черните, плюгавите Вы ихъ? — Тутось! Столь много грязой, болота, злобы набералось уже во Васъ, что сте во себѣ выдержати не могли... но невыкидайте всю злосу вашу на людей, до которыхъ вамъ ничего, на честныхъ вѣрниковъ моихъ! А что касается домовъ церкви нашей, что васъ болить голова про то? Мы дома наши въ порядокъ принесемо, если Богъ все-милостивый поможетъ намъ; воть за три мѣсяця дѣйствованія моего — а вы плачали дневны выдатки, — мы \$2000 сберегли (успоровали) и вложили въ банкъ: то болить васъ, ибо видите, что ваши „дьявольскія“ стремленія, старый приходъ уничтожити, не удаются. Я дѣлаю, что возможно, на невозможная никто не обвязанъ, мои вѣрники такожде усилюются, якъ то и факта показують, а фари-сейскими, злобными нападеніями „плюгавыхъ“ дописователей, не даме обаламутитися, мы честію пойдёмъ въ передъ! Выльйте Вы, пане корреспондентъ, съ чернилицы вашей ядъ и желчь, и пишѣть на будуще съ поряднымъ черналомъ статьи ваши, для поученія народа, статьи христіанскы, но оправдую любовію исполненны, не очерняйте никого „плюгавыми“ вашими нападеніями, а тогда подпишѣть и имя свое!...

На конецъ имѣлъ бы еще одно слово къ Всеч. О. Теофану Обушкѣвичу, якъ теперѣшнему редактору „Правды“! Отче! Вы уже старый человекъ, Вы священникъ, котораго не мало нападали въ газетахъ, мене въ вашей „Правдѣ“ подъ короткимъ часомъ, уже вторыразъ напали, обчернили, а якъ видѣте, тотъ нападенія имѣють свою вы-значенную цѣль, т. е. мене предъ вѣрниками моими невозможнымъ здѣлать, чего я небулся. — Прощу ся Васъ Отче: съ Вашимъ повеленіемъ явилась-ли „Плюгавая“ статья корреспондента? Удобрятъ ли Вы таки безсовѣстны нападенія, и якъ священникъ—редакторъ согласуется-ли съ ними? Узнаете-ли Вы то за доброе, чтобы наши русскы газеты исполненны были такими то стыдными дописами, статьями? За просвѣщеніе народа держите-ли это? А если нѣтъ, прочто появилась тотъ статья во вашей „Правдѣ“, которая имѣла бы истинную правду и просвѣщеніе проповѣдати, а не лжу, циганства, раздоръ, ссоры, ненависть!?

Съ глубокимъ почтеніемъ
О. Ириней Ст. Яницкій.

Всячина.

ПЕРЕКАЗИ ПРО Т. ШЕВЧЕНКА.

І знов таки дорогою се було, на парокоді. Іхало ся літньою порою Дніпром, поуз Каніва. Ось вдалека

видно вже могилу Шевченка, себто хрест той високий... Уже так, що на хорошому місці поховано Тараса; кожде їде, бачить — подумає щось...

На „чердаку“, чи на тому помості горішньому, стояли юркою люде, дивили ся, і прості люде й пани, всіякі.

Все ближче, та ближче під'їжджало. Коло мене стояли якісь дядьки, — лубонь прочане в Київ. Не втерпіла я та й кажу до їх: От і Шевченкова могила!... на гарному місці похований він!...

— Похований, та не зовсім, — одказав мені оден дядько.

— Як, — кажу, — не зовсім? Коли вже похований то похований. Адже-ж то все звісно — і коли Шевченка ховали, і як...

— Та що з того! — править свое дядько, — а Шевченка там нема. Не став він там лежать!...

— Як! а деж він? —

— Де?... По сьвітѣ ходять і пісні складає; тільки не об'являєть ся, а він е!...

— Чом же він не об'являєть ся? —

— Еге — „чом!“ Дурний би він був! щоб зараз арештували?

Усміхнулася я, та вже й умовкла.

Давненько й ся розмова була, а знов пригадалась мені!...

БОЙКОТ КОРШМИ.

В Вербові пов. бережанського, селяне вже від трох місяців бойкотують коршму. Товчком до бойкоту була та обставина, що громада хотіла коршму купити від гр. Потоцького на школу. Гр. Потоцький зразу обіцав, але арендар переріг. За се ціла громада арендара солідарно бойкотує.

ВАРВАРСТВО ПІД КНУТОМ.

Російська часопись „ХХ. вік“ подає образ страчени 2 дітей в надбалтійськیم краю так потрясаючий, що аж мороз переходить по тілі. Часопись пише так:

До сповнення езекуції на 8 людях в надбалтійськیم краю годі щось додати. Однак прецінь знайшло ся в тім страченю щось такого, що притимило навіть і тамто страчене. Француз Олександр Бестріп, бувший аташе при президенті Форє, розказує, що бачив з вікон свого мешкання, як ведено на страчене двое дітей:

„Ведено на смерть тринадцять літнього хлопчика і дівчинку в тім самім віці, окружених цілою ескортою драгонів. Серце хоч і при звичаєне до кровавої різни на війні а таки задрожало і не видержало. Я, моя жінка і мати, плакалисямо, як малі діти, дивлячи ся на плач і стони асбожеволілої з розпуки матери веденях на смерть дітей. І ціла товпа їх окружаюча очевидно дрожала з перестрахи і милосердія над дітьми, яких видано на смерть

за їх політичні пересвідчення. — Відтак розказувано мені, що хлопчик умирає, як герой. Потіпав меньку, що їде до любого батенька, в котрим в коротці зобачить ся. Коли вавязали ему очи, хлопчик здер хустку, кажучи чені люди дивлять ся просто смерті в очи. Не так було в дівчиноку. Кажуть, що кидала ся і страшно мучила ся, поки смерть в руки катів, а радше морд, не перетяв нитки єї життя“.

МАЙНО

римо-католицької церкви в Австрії виносить після дат. к. центральної комісії статистичної 818,823,936 корон. Із сего припадає на ґрунта і реальності 326½ мільонів корон, на публичні облигації 353½ мільонів, а на решту майна 139 мільонів корон. Послѣдній річний дохід римо-католицької церкви, яким могла заимати ся статистична комісія, виносив 56,326,334 корон. На се зможило ся 13 міль. доходу ґрунтового і в реальностей, 18½ міль. із доходів в публичній облигації і прив. капіталів, 8 і пів міль. як причиною із релігійного фонду а згл. держави, а 17¼ міль. із наших жерел.

Де-що цікавого.

Ратувати людямъ жите є злий „джабъ“. Оденъ молодой хлопецъ, котрий ура-товавъ жите колькоромъ душамъ, недавно говоривъ одному репортерови въ Нью-Йорку, що вонъ тільки оденъ разъ доставъ надгороду за уратоване життя. Тимъ єдинимъ выняткомъ бувъ оденъ богатый бізнесменъ изъ Нью-Джерсі. Помѣркувавши и зваживши вартість праці, котру вживъ его спаситель, вонъ давъ ему 50 центовъ.

Недавно на Лонгъ-Айлендѣ підчасъ гуменки одна жінка троха не утопила ся, якъ бы єї не вратувавъ оденъ сторожъ, котрий и самъ ризикувавъ при тѣмъ своимъ житємъ. Въ нагороду вонъ доставъ водъ усѣхъ присутныхъ жѣнокъ по поцѣлункови. Жадной зъ нихъ и въ голову не пришло що може вонъ хотѣвъ бы чого небудъ тревнѣйшого.

Були не разъ випадки, коли урадованый забувавъ сказати навѣтъ „Дакую“. При такихъ обставинахъ цей ризикованый „бізнесъ“ легко може зовсѣмъ выйти зъ моды, и той, хто захоче топтити ся, не буде перешкаждаемый.

У Франці від року 1802 до 1815 підчас Наполеонських воен згинуло 5 мільонів 800 тисяч народа. Знають, пересічно річно гинуло на війнах пів мільона людей. З того числа майже половина була французьких жовнярів. Всего того причиною був лиш оден чоловік Наполеон Бонапарте.

Російська цариця подібно як більшість жінок з аристократичних домів в Росії,

дуже радо курить папіроси. Звичайно курить після їдженя. Цариця — мати є дуже противна куреню, і жадна а єї двірських дам не сьміє курити. Она каже, що папірос в устах жінки так само погано виглядає, як тютюн жований мущиною. Більшість великих княгинь в Росії курить, а велика княгиня Сергієва навіть дуже много курить і каже що не годна жити без тютюну.

Коні, жирафи та струси розмірно до їх тіла мають найбільші очи поміж всіми иньшими сотворіннями.

Старий Вояк.

Люде добрі, завважайте, Сей кавалок прочитайте, Що я тут вам описав В своїх горах, в своїх муках; Хто не був з вас ще в рекрутах, Той ще біди не зазнав.

Як було ми літ дванадцять, Більше менче до штирнайцять, Тато до шкіль мене дав; Наступила лиха днина, Тота грека і латина Я до дому утівав.

Тут у дома отець-мати Взяли мене облядати, Куди тільки засягли; Тато ціпом і тростівков, Мама міглов і жорнівков, Ще й плакати не дали.

А найгірше моя мати, (Все їм буду памятати), Кажуть: — сину, ти не наш! Не хтїв єс ся в школі вчити, Іди від нас, ти проклятий, Ще й кулаком в зуби фрас!

Закричав я, що є сили: Долеж моя нещаслива, Вже два зуби на землі? Тато той крик як учули, Гроном з гумна повернули, Ще раз ціпом потягли.

Я ся скрутив сюди — туди, Ще раз тато мене в груди, Я вробцем фур на двір; Як лиш тільки я із хати, Далій в поле утікати З поля в ліси, мов той звір.

Аж у лісі я впинив ся, Під тінъ дуба положив ся, Ляг свободіно тай заснув. Тут на лихо дощ пустив ся І я у тім пробудив ся, Знов до дому повернув.

А у дома отець-мати Зачинають знов казати: Що ти сину, наробив? Не хтїв єс ся в школі вчити, Будеш тепер ти бідити, Щобися на хліб заробив...

Шість літ тому проминуло, Усе лихо ся забуло, Нарубчинов я вже став. Що молочу, то колючу, Тут я урву, там надточу, Вже й до війська я ся здав.

Вдома було сяко-так; Лаш при війську не однак, Став я дурний як той звір. Ті фірери і капраї Ребра в мені позомали; Ще й до нині чую біль.

Як си нині пригадаю, Слезі мене обливають, Розжарені мов та ніч. На „зецирці“ раз припало „Рехт айх“ зробив я нездало; Тримав шпанію цілу ніч.

Раз пан капраль головатий Базали ми „габт ахт“ стати, І так дальше; „салютір“! Не підняв я єще руки, Тарах капраль мене в щокі, Я неживий паду з піг.

Долеж моя нещаслива! На що мати я родила, Щоб я нині так бідив! Що на него гляну скося,

Кров їде ми з рота, з носа, Вже страшний суд наступив.

Но пан капраль був ласкавий Кров водов ми повмивали І повели мене в дім; Базали ми відпочати. Я сам себе став питати:

Чи Франц Йосько знає в тім? Правда, цїсар в тім не знає, Хоч голову лєсу має, Клопоту ся він наів. Правду треба оповісти, Жінку вбили анархисти, Тож він бідний повдовів.

Но протєс він недбає, З дівчатами діло має; А дівчат у Відні шмат! Они ж Боже сотворіне, Не звѣрята, не німі, Они тоже хліб їдять...

Відсапуя я поволі, Нехай дієсь Божа воля! Вживав Сьвятых котрих знав: І до Петра, до Йоана, І до Павла, до Стефана, Жаден ми ся не обїзнав.

Ага! знаю що є з ними! Они в війську не служили, Так я собі подумав; Хоч би навіть і служили, Тоди може так не били, Як я нині обїрвав.

По тих тяжких болях-муках Не мали ми за рекрута. Та вже й ласки-м достунив Як минаж уталювали Зверху фрайтри масне вziali, Я зі споду усе пив.

Яксь місяць пережив ся, В ней зепирки я навчив ся; Рекрутом ми ще зовуть, Бо подертий мундур маю, Сам си діри полатаю, Бо нового не дадуть.

Наступає місяць другий, При розказі лейтнант грубий Так ся до нас відозвав: — Вірним бути всім Царєви, Чи в спокою чи в потребі, Кождий буде присягав.

Сей ночи ми не спали; Цілу ніч ся пупували, Й зачерепіом розійшлись То „шпар-воском“ й черепками. Так куплю сьмо згарбували, Що так й перун не заблис.

Єще сонце не сходило, Вже нас лихо побудило. Ахтрет! Ріхтунк! Став в стіві Пан капітан повний слави, Займали нас до присяги Мов телата до різні.

Привели нас до присяги; Тут обершті й генерали, Выпашені як воли, Базали нам радом стати, В гору руки всім підняти, Присягу нам провели.

Шапки з голов ми знімаєм, В гору руки піднимаєм, Обершт вперед, ми заним: Присягаю, Пану Богу, Франц Йосифу, царю своему Бути вірний, й всім лахам.

Як було вже по присязі, Кождий давси на розвазі Й не оден з нас остовнів. Весело нам банда грає, Мій ся живіт відзиває, Бо ще нині нич не їв.

Вертаєм ми від присяги Майже всі ми повні слави, Що є нас кождий присягав, При виборах з паньской власті Вільно тата трупом класти, Як буде ся бунтував.

Як хлоп скоче страйкувати Нас муть пани требувати; Хлопи-ж наші вороги! Без милости, без пощади Дамо сальви, й до заглади, Вибемо всіх до ноги.

Хотий в дома стара мама, Грудьми мене годувала, Тато хліба заробив... Не просить ся в тата ласки, Бо я собі вояк царський Буду панів боронив.

Хотий тато говорили, Що їм руки облазили, Так у пана працював, — Жаден з нас в то не питає Лиш присягу виповняє, Бо так Господь наказав. Хотий стара ненька мила Милим мене колисала, Все бувало не доспить, Як на страйк ся дось заносить, Син у матір кулю топить.

Щоб присягу виповнить. Мене мати годувала Й потіхи ся дожидала; От потіху-ж я їй дав! Коли в селі страйкували, Мені пани розказали.

Щобим хлопів постріляв. Знай же тепер, руский люде, Чия правда, тепер буде; Може брешу, то скажіть! Скажеш мені, руский брате:

„Правду кажеш, Грициу свате!“ Ту „Свободу“ в край пішліть! Як ю в краю прочитають І ляхи ся в тім дізнають, На смерть готов я і днесъ; Лиш за правду знай же брате Голов з плечей дам си зняти!

Та на тім ще не конецъ. Як кров моя розліється ся, Тисяч таких ще найдеть ся! На се кождий з нас готов. Бо на нашій землі руский Не засмердить дух плахотський, І не буде панував!

На тім кінчу писаннню; Тобі ж кажу, руский сину, Подай руку мені в тім! Засьпіваєм гримно, сьміло: „Ще не вмерла Україна“! Най весело буде всім!

Гриць Стоякевич
С. Лашки. гр. Повіт Бібрка, Галичина

Розвязка загадки з ч. 22. „Свободи“ ст. 7.

1.) Іван неможе дорухуватись тому, бо як лише уродив ся не був вихований після дорад мудрих людей, а що за багато плакав, то мати загодувала его маківками, аби спав, причім стратив богато сенсу; і до тепер спить.

2.) Як підріє, то довгий час алькоголь був єму поживою.

3.) Коли став Івасем то вчили его лиш бити поклони перед красним убранєм.

4.) Коли став Іваном також не вчив ся, говорячи: я з того хліба не буду їсти, єсть таких богато що за мене порухують

М. Б.

Хитра баба.

Баба накупивши сьвічок принесла їх до церкви сьвятим на офіру. Подливши ними всіх сьвятых, вчїпила також одну сьвічку змалюваному у куті чортови. Людя дивлячись на бабу думали що здурила та, питають: — а єму на що сьвічки? А баба каже: — Ге! які ви нерозумні! А, аж знаю де, я буду чи в небі, чи в пеклі? А як борони Христе Боже піду до пекла, то в'є він буде мав надімною якусь увагу

М. Б.

Зол. годинник і ланцюгов.

ДАРМ ЗОЛОТЕ ПЕРО ТАКОЖ. Ізразив, золоте перо гарпатоване, позолочуване 14 к. золотом, приходить в гарній скриниці. Продають его всюди по 2 дол. Пішли нам 50 ц. і свій адрес а ми вишлемо Тобі се гарне перо і 25 всїляких золотих річій по 10 ц. одна. Коли їх продаш і дістанеш 250 дол. вадержи собі 50 центів а нам пішли 2 дол., тоді ми вишлемо тобі авсїм даром Амери-канський золочений годинник, гварантований, що буде держати добре час. Можете дістати мужєський або жіночий годинник і не буде тебе коштувати ні цента. Висилам для ділчат перлов дєро і хрестик сльи волать се вмісто золотого пера за 50 центів, які тобі ввєрнут, си, коли пролани золоті річї.

CROWN JEWELRY CO.
Dept. 167, 163 E. Randolph St., Chicago, Ill.

Збирайте жертвы на Боевой Фондъ.

Потреба образків.

Просимо Русинів замешкалих в Сполучених Державах прислати нам образки руских:

- 1) домів,
- 2) бизнесів (сторів, готелів і т. п.),
- 3) шкіл,
- 4) церков,
- 5) цвинтарів,
- 6) хорів,
- 7) банд,
- 8) братських походів,
- 9) весіль,
- 10) похоронів,
- 11) людей при роботі на колі, по майнах, брехах, фабриках, і в загалі на роботах, в яких роблять наші люди,
- 12) фермерських забудовань, знарядів, худоби, елевейтрів, млинів, словом всего, що ілюструвало б життя Русинів в Сполучених Державах.

До кожного образка треба додати коротенький опис того, що представляє.

Писати треба лише на одній стороні паперу.

Прислані нам образки будемо друкувати в „Читальні“, календарі, а деякі і в „Свободі“, а коли збереться таких образків більша купка, буде можна надрукувати руско-американський альбум, се є книжку з образками в руско-американського життя.

Образки треба вислати на адресу:

Svoboda,
Box 353, Scranton, Pa.

ЖЕЛІЗНИЦЯ ЛОРЕЛ ЛАЙН

Трені відходять зі Скрентон в будні від 1-ої до 6-ої рано що година, а від 6 рано до 12 вночі що 20 минут. В Неділю відходять трені від 1-ої рано до 7 що година, а від 7 рано до 12-ої вночі що 20 минут. Від 3.50 до 6.40 пополуноці трені ходять що 10 минут. До Виласбері їде трені всего 41 минут. а експресовий, що відходить зі Скрентон (прим. Неділя) о 6.36, 8.16 і 10.36 рано а 2.16, 4.36 пополуноці їде лиш 33 минут. Наші вагони їдуть до Нейотс Парку і Штерберт. Ми перевозимо також пакунки.

B. F. WYLY, Jr. traffic manager.
Scranton Pa.,

Позір!

„РУСКА КОЛОСІЯ“ в Шамокін, Па., почала видавати з початком Червня 1906 р. нову часопис для руских родин в Америці п. н.:

„Зірниця“

В сій часописи друкують ся дуже цікаві оповідання і верші, та дещо з політики і з життя в старім і новім краю. Є в ній тожого багатого різнородних байок, приказок і новинок з цілого світа.

„Зірниця“ виходить що суботи і коштує всего \$1.50 на рік.

Перше число висилає ся на жадане даром і оплатно. Як кому не подобає ся, може его звернути.

Пишіть по сю газету скоро, бо мало що примірників лишило ся!

Адресуйте так: 25-
227 N. Shamokin Str., Shamokin, Pa.

Dr. J. SZLUPAS,
1419 N. Main Ave., Scranton, Pa.

Можна его бачати в офісі:

від 8 ої до 10-ої год. рано,
від 2-ої до 4-ї попол.,
від 7 ої до 10-ої вечер.

ФАРМИ! ФАРМИ! ФАРМИ!

Загалом кожний питає: Що буде дальше? Чи піде робота? А може буде страйк? Ніхто не може на се певно відповісти. Чи знаєте де не потрібують боятися страйку? — На фармі. На фармі не має „боса“, ніхто вам не розказує, ані з роботи Вас не нажене.

Я вам поможу, стати незалежним. Купіть собі фарму. За моїм посередництвом можете собі купити фарму в стеях Вирджинія, Норт Каролайна і Алабама. Добра земля, воздух і вода. Родить ся пшениця, жито, овес, кукурудза, тютюн, виноград, бандурки і всяка зеленна.

А все можете добре продати і за готові гроші. — Пишіть на адрес:

JOHN JELINEK,
116 PINE ALLEY, BRADDOCK, PA.

Напишіть десьте прочитали се оголошене.

Даремні Фарми!

Хочеш довідатися про край де уряд дає новим поселенцям найгарніший земельний даром, про край де 100.000 Русинам тепер добре поводить ся.

Великий Канадійський Цивільний Захід.

Сли так, то не вандальні післяти малу суму, бо лиш \$1 як річку предласть на одиницю руску часопис в Канаді, часопис яка що тижня переповнена фактами про поступ сего краю, особливо між Русинами там поселеними.

Руско-Англійський і Англійсько-Руский Тлумач. Книжка, яку кожний Русин повинен мати. Вчить ся скоро по англійськи. Написана і надрукована так, щоб заспокоїти жадання Русинів в Америці і Канаді. Много помічників і поучаючих відділів. Ціна \$1.50.

Канадійський Фермер
P. O. Box 82, Winnipeg, Can.

ОДИНОКИЙ РУСКИЙ ГОТЕЛЬ
Д. ГОЛОДА
38 Green str., JERSEY CITY, N. J.

Кожний Русак мавчий яку небудь потребу в Нью Йорку, чи в околиці, повинен вступити до того готелю, бо тут дістане найдорожшій і найтаннійший напиться всякого рода и пораду, де найлучше купити шифарту.

Годинка на ціле життя \$5.95

Правдивий 14 к. Золотом повисений а не позолочуваний годинник стемпльований в середині „14 к. гарантований на 20 літ“. Виглядає як щиро золотий годинник але є сильний, гарно гравірований або простий з нікелем. Американським осередком, камінями, волосом і білим емаліюванням циферблатом; можете его дістати в якій небудь величині: мужеский номер 18 або 16 і жіночий, номер 6 або 0. Вислаєм експресом C. O. D. і дозволяємо его оглядати перед заплаченням. Сли переконаєш ся, що се найліпший годинник за сі гроші, заплади агентова \$5.95 і кошти експресу. Гарний ланцюжок додаєм даром, а хто прийде вперед гроші, дістане гарне золоте перо або золотий ланцюжок і хрест даром і заощадить кошти експресу. Не бій ся: ми стоїмо за се, що говоримо. Той сам годинник в осередком Elgin о \$2.00 більше.

Пиши вразно що хочеш.

CROWN JEWELRY CO.
Dept. 166, 163 E. Randolph St., Chicago, Ill.

SOCIALISM is the coming issue in politics. You may be for it or against it, but in either case you need to understand it, and you need to read **The International Socialist Review**

Ask your newsdealer for it or send 50 cents for a three month's subscription and a copy of **Socialism and Farmers**. No free copies.

CHARLES H. KERR & COMPANY, Publisher.
56 FIFTH AVENUE, CHICAGO

MORRIS FORST & CO.
COR. SECOND AVE. & SMITHFIELD ST., PITTSBURG, PA.

Нас знають в цілій Америці, що ми продаєм ліпшу виску за ту саму ціну як хтонебудь другий в Америці.

Платимо експрес від замовлень вище \$5.00 на всхід до Нью Йорку і на захід до Чикаго. На дальші віддалення опускаєм 10 проц на оплату експресу або фрейту.

Враз з замовленням посилайте готівку в режістрованім листі або поштовою переказ до Morris Forst & Co., Cor. Second Ave. & Smithfield Str., Pittsburg, Pa.

Пишіть по приватний цінник. Всі мови.

MORRIS FORST & CO.
Cor. Second Ave. & Smithfield Str., Pittsburg, Pa.

ЮРІЙ ХИЛЯКЪ,
Агентъ Р. Народного Дому въ Олифантъ, Па. и на околицияхъ.

Банковий Бизнесъ.

Тутъ можете послати свои грошѣ безпечно а оплата дуже тана.

Также продаю шифкарты на всѣ лінії за ту саму цѣну, що и головній компанія.

Хто хоче дати відложити грошѣ, чи лише на часъ або на процентъ, або въ старомъ краю въ Банку на процентъ, або хоче позичити грошей на добру заруку, най удасть ся до мене.

Офісѣ Адвокатскій.

Хто бы хотѣвъ продати або купити собі фармы тутъ, або дѣмъ въ старомъ краю продати або купити грунтъ, увѣличити ся водѣ контролѣ войсковой, водѣ ексцирки або асентерунку, най прийде до мого офісу або менѣ напише.

Грошѣ посылайте на money order або Bank Draft на адресу:

ГЕО. СНЫЛАК
BOX 368, OLYPHANT, PA.

Въ ГОТЕЛЮ ХИЛЯКА найдете всегда свѣже, зимне пиво, импортованій вина и цигара першой класы.

До Польских Робітників.

Сли хочеш бути власним паном, забезпечити собі і своїй родині житє і удержати на старість і если хочеш добре мати ся і бути вдоволенням, а твої діти щоб були здорові і щасливі, то покинь закурені фабрики, вадливі копальні і переповнені міста а посели ся в Польскій Колоніі в околиці Торн, Пошанія і Люблина в середнім Вискоосині, де мешкає тисяч польских фермерів що купили від нас землю, доробили ся в мількох літах і десь є заможні, щасливі і не думають видітам уникати. як се мусять робити ті, що кунали землю в Вашингтоні, Орегоні, Мінурі або на полудні притаджені там фальшивими обіцянками і оголошеня.

Колонізаційна Комісія З. Н. П. лично оглянула наші колоніі і землі а прийшовши до заключенія, що суть добрі і відповідні для Колонізації, поручає їх всім країнам. Нема потреби завважувати наші землі, бо достаточним доказом є те, що сотки польских фермерів найшли у нас добробут і будучність і самі магут се посвідчити. Землі продаю на легку сплату якої жадна инча компанія не може дати. Спішіть ся в закупном ваки найліпші землі не вістатуть розібрані. Пишіть по описи, мапи і інформації сейчас до властителя,

M. DURSKE & CO.
Dep. 11 285 Armitage Ave., cor. Robey Str., Chicago, Ill.

Л. Корибский
Канцелярія Адвокатска
33 Broadway, New York, N. Y.

Бюро Адвокатске провадить всякі справи судові, цивільні і карні. Вирабляє повновласти, завішання, контракти купна і продажі, даровизни, скрипти довжні, цесії. Справи спадкові і подання гіпотечні, вирабляє позички гіпотечні і сплату довгів. Посередничать при продажі майна в краю.

Бюро Нотаріальне займає ся легалізацією всіх правних документів.

Справи Війскові, як подане о увільнене від контролі і вправ, о асентерунок в Америці залагоджує моя Канцелярія війскова.

ЧИТАЙТЕ!

Списъ книжокъ, які продаємо:

* Америка.....15 ц.	* Навернений Грѣшникъ.....20 ц.
* Ангелъ та пустельникъ и т. н. 15 ц.	* Народный рухъ австро-угорскихъ Русинѣвъ.....15 ц.
* Библія Велика.....2 дол.	* Новый Завѣтъ.....4 дол.
* Борба класъ и чому робѣтникамъ організують ся.....15 ц.	* Образки и загадки.....10 ц.
* Весела книжочка въ образкахъ.....30 ц.	* Оповідання.....15 ц.
* Грѣхи мільонерѣвъ и т. п. С. 7.....15 ц.	* Оповідання про вадрихъ богѣвъ.....10 ц.
* Дещо въ исторіи православномъ мі-сіи въ Америцѣ.....10 ц.	* Про відступниківъ водѣ рос. православія.....10 ц.
* Дещо про авѣрята.....30 ц.	* Про нутро землѣ.....25 ц.
* Дѣя лавады и т. п. С. 5.....15 ц.	* Подземный скарбъ.....25 ц.
* Дорога любови, то Божа дорога С. 6.....15 ц.	* Покуса.....10 ц.
* Емигрантъ.....15 ц.	* Псалтырь.....1 дол.
* Живнѣвъ.....10 ц.	* Розмова Поляка, въ Русинѣвъ.....10 ц.
* Журавль.....15 ц.	* Руско англійскій словарець.....20 ц.
* Житє Иисуса Христа.....1.50 дол.	* Релігійній вѣрвання старинныхъ народѣвъ.....20 ц.
* Житє, вѣрѣбкі, організації и т. н. въ Спол. Державахъ.....15 ц.	* Смерть.....10 ц.
* Зубъ за зубъ.....10 ц.	* Стародавній казки та оповѣданя.....15 ц.
* Казки про Жидів.....15 ц.	* Степовой люде.....15 ц.
* Исторія Руси въ образкахъ.....10 ц.	* Страйкъ.....20 ц.
* Капіталъ и праця.....15 ц.	* Тарасъ Шевченко.....15 ц.
* Книжка Рахункова.....50 ц.	* Тимко Гаврилъ.....15 ц.
* Календарь.....25 ц.	* Унія въ Америцѣ.....20 ц.
* Марія.....10 ц.	* Хто въ чого жє.....15 ц.
* Многострадальный народъ, оглядъ исторіи украинского народа.....20 ц.	* Якій то є люде на землѣ, въ 20 образкахъ.....50 ц.
	* Якъ мужикъ ходивъ до царя правды шукати.....15 ц.

Золоте перо Celtric 1.00 дол. Золоте перо Sanford 2.00 дол.

Атлясъ цѣлого свѣта, англійскій, 105 мапъ, надѣ 300 сторѣвъ, подає имена и люднѣсть 40.000 мѣстъ цѣлого свѣта 1 дол.

Мапа Сполученыхъ Державъ и цѣлого свѣта 4 стоцы широка а 6 стѣпъ довга (инші продають по 5 дол.) у насъ лишъ 2 дол.

Адресъ треба всегда выписати англійскими буквами и то дуже выразно.

Адресуйте:

Svoboda, Box 353, Scranton, Pa.

Новый Завѣтъ

Господа Нашого Иисуса Христа въ языцѣ церковно-словенскѣмъ въ переводѣмъ на языкъ народно-русскій въ поясненіями; О. А. Бачинского, за одобреніемъ и благословеніемъ Митрополита. Сторѣвъ 992.

Цѣна 4 доллары.

Псалтырь

въ языцѣ церковно-словенскѣмъ въ переводѣмъ на языкъ народно-русскій, въ поясненіями; о. А. Бачинского; за одобреніемъ Митрополита. Сторѣвъ 286.

Цѣна 1 дол.

Обѣ книжки разомъ 4.50 дол.

Замовленя вразъ въ грѣшми посылати на адресу: SVOBODA, Box 353, Scranton, Pa.

Чи чули Вы, що „Свобода“ посилає грошѣ до краю?

Чомужъ посилає все те грошѣ черезъ чужихъ?

Хто пішле до краю черезъ „Свободу“ не менче 50 долларѣвъ наразѣ, той дістане въ дарунку гарный налендарь.

Адресъ:

SVOBODA, BOX 353, SCRANTON, PA.

Одень зъ найбільшихъ броварѣвъ въ Америцѣ.

ВАРИТЬ ПИВО НА КРАЕВЫЙ СПОСѢВЪ, ВЕЗЪ ВОЯКИХЪ ПРИМѢШОКЪ.

Хто лишъ разѣ по-коштує сего пива, то иншого вже не хоче пити.

Голова водѣ ного нѣколи не болить, бо єсть здорове и по-живно.

НЕ ТРЕБА ЕГО ЗЪ РЕШТОЮ ХВАЛИТИ, БО ДОБРѢ САМО ЗА СЕБѢ ГОВОРИТЬ.

E. ROBINSON'S SONS,
LAGER BEER BREWERY,
435 to 455 N. 7-th Str.
SCRANTON, PA.

Telephone calls: GENERAL OFFICE 2333.
NIGHT CALL 4854.